

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto - - - \$6.00
Za pol leta - - - \$3.00
Za New York celo leto - \$7.00
Za inozemstvo celo leto \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CORTLANDT 2876.

NO. 140. — STEV. 140.

NEW YORK, TUESDAY, JUNE 16, 1925. — TOREK, 16. JUNIJA 1925.

VOLUME XXXIII. — LETNIK XXXIII.

OSTER ODGOVOR MEHIKE

Mehika je z vso energijo in ogorčeno zavrnila svarilo ameriškega državnega tajnika Kellogga, v katerem vidi ogroženje svoje suverenosti ter vmešavanje v notranje zadeve. — Predsednik Coolidge, ki se nahaja na jahti Mayflower, se je posvetoval s Pershingom. — Tudi državni tajnik je pri predsedniku.

Poroča Charles Michelson.

WASHINGTON, D. C. 15. junija. — Mehikiški predsednik Calles je včeraj odgovoril na ugotovilo ameriškega državnega tajnika Kellogga, v katerem je namignil, da Združene države ne bodo priznale Mehike, razen če izpremeni Mehika svojo politiko glede zavarovanja življenj in lastnine ameriških državljanov.

V sporočilu Callesa ni nikake mehкости ter se glasi:

— Ugotovilo, da bo vlada Združenih držav podpirala mehiško vlado le toliko časa, dokler bo ta štela ameriške interese in življenja ter zadostila svojim mednarodnim dogovorom in obveznostim, vključuje ogroženje suverenosti Mehike, katerega ni mogoče pregledati ter treba zavrniti z vso energijo. Mehika ne daje nobeni tuji deželi pravice vmešavati se v katerikoli obliki v njene domače zadeve ter tudi ni pripravljena podrediti svojih mednarodnih odnošajev potrebam druge dežele.

V nadaljnjem pravi predsednik Calles, da je treba popraviti ugotovila Kellogga soglasno z resnico in pravico. Calles trdi, da vrši Mehika svojo polno dolžnost ter dostavlja, "da je irrelevantno dolžiti Mehiko, da ni zavarovala ameriških interesov", dokler ne bo ameriško - mehiška komisija rešila slučajev, ki so ji bili predloženi.

Državni tajnik Kellogg se je nahajal včeraj pri predsedniku na jahti Mayflower. Ko se bo vrnil semkaj, bo mogoče odgovoril, da je bila komisija zaposlena še izza časa pred smrtjo predsednika Hardinga, da pa se ni Mehiki izplačalo še nobene odškodnine in da se ni vrnilo še nobene zaplenjene lastnine.

Včerajšnje konference na Mayflower so bile zelo resnega značaja. Med gosti predsednika sta bila general Pershing, ki je povedal ameriške sile v Mehiko po navalu v Columbus, in general Lejeune, ki je poveljeval mornariškim četam, ki so zasedle Vera Cruz.

Odlični neoficijelni gost je bil Arthur Brisbane. William Hearst ima velikanska posestva v Mehiki, a je baje preprečil vmešavanje agrarskih "plenilcev" s tem, da je prostovoljno izročil del svojih obsežnih renč.

Hearst je bil za intervencijo tekom režima Huerte, a je zagovarjal skorajšnje priznanje Obregonu. Vsled tega bi človek logično domneval, da se bo zavzemal za Callesa, katerega je Obregon dočel svojim naslednikom. Glasi pa se, da so agrarci toliko pridobili na moči glede zaplenjenj zemljišč, da jih Calles ne bo mogel zadržati.

— Izvedenje agrarskih postav, — je rekel Calles, — ne more biti predmet pritožbe, kajti Mehika jih je uveljavila tekom izvajanja svoje suverenosti in razentega je državni department sprejel obliko odškodovanja, predpisane v mehiških postavah.

Odgovor na to se bo glasil, da ni oblika odškodovanja posebno zadovoljiva, če se sploh ne plača nobene odškodnine.

Med drugimi stvarmi, katere je objavil poslanik Sheffield, je tudi to, da ni imelo petsto pisem, katere je pisal glede prav tako velikega števila zaplenjenj, niti najmanjšega učinka.

Mehikiški predsednik trpko komentira protislovja v ugotovilu Kellogga, ki sicer poudarja zanimanje Združenih držav za štabilnost Mehike in njene vlade, a pravi na drugi strani, "da so dospela poročila o revolucionarnih gibanjih".

Ta trditev bo seveda vznemirila svet glede raz-

Obupen položaj na Kitajskem

Kitajci so baje ubili katoliškega svečenika. — Tudi katoliška cerkev v Kai Feng je bila požgana. — Električna obramba za inozemske koncesije v Hankovu.

PEKING, Kitajska, 15. junija. Neoficijelno se poroča, da je bila včeraj požgana rimsko-katoliška cerkev v Kai Fengu.

Trdi se tudi, da je bil ubit tamoznji italijanski duhovnik.

Preklicana je bila en dan trajajoča stavka ter velika demonstracija, katero so hoteli vzporediti dijaki v Pekingju. Glasi se, da so se dijaki bali nasilja.

HANKOV, Kitajska, 15. junija. Kitajske čete stražijo danes inozemske koncesije, da preprečijo obnovitev izgradov kot so se zavrhili pretekli teden. Za barikadami iz bodeče žice, napolnjene z električno so oddelki mornariških vojakov z različnih inozemskih bojnih ladij čakali skoro do polnoči možnih napadov kulijev. Kuliji in dijaki, razkačeni od povesti o Kitajcih, ubitih od inozemcev, so še vedno slabega razpoloženja.

Zastavkali so kitajski uslužbenci v japonskih prodajalnah.

Zahtevajo odstranjenosti ovir iz žice, nabite z električno, ki je baje ubila včeraj zjutraj neko Kitajko in nekega dečka. To poročilo pa ni bilo potrjeno ter se glasi, da ni električni tok v ovirah tako močan, da bi mogel povzročiti smrt.

Truplo dijaka, katerega je zadel z bajonetom neki vojak, ker je baje šušal na izgrede, so prevedli v Vučang ter ga razkazovali po ulicah, kot vzgled brutalnosti inozemcev.

Tekom včerajšnjih protitujskih izgradov v Kjukinangu, ko sta bila opustošena angleški in japonski konzulat, ni bilo izgubljeno nobeno človeško življenje. Med poslopji, uničenimi od požara, je bila tudi japonska banka.

LONDON, Anglija, 15. junija. V nekem Reuterjevem poročilu iz Šanghaja, ki potrjuje vesti o izgradih v Kjukinangu, se glasi, da je množica tisoč dijakov, delavcev in drugih elementov v petek zvečer pričela z manjšimi izgreddi. Ti izgreddi so postali resni šele v soboto zjutraj, ki je naskočila ljudska množica angleško koncesijo.

Občinski svet je posvaril Kitajce, da morajo vzdržati red. Oblasti so prevzete odgovornost za položaj, a niso dve uri vprizorile nikake akcije. Medtem pa se je zavrhilo uničevanje in požiganje poslopji.

KANTON, Kitajska, 15. junija. Odkar so kantonske čete v soboto zavzele mesto ter porazile junanske čete, pretepejo in vržejo v reko kitajski civilisti vsakega Junanca ali človeka, ki govori mandžursko narečje. Poulični govorniki so imeli včeraj ostre in hujšajoče govore.

Inozemcev niso nadlegovali,

mer, ki prevladuje v moji deželi, — pravi Calles.

V poslanici mehiškega predsednika ni niti na enem mestu duha popustljivosti glede izjave Kellogga, da je mehiška vlada sedaj na preizkušnji.

V zvezi s tem pravi: — Če se razume, da je Mehika na preizkušnji pod krinko obtoženega, moja vlada absolutno zavrača tako podtikavanje, ki ne pomenja v svojem bistvu nič drugega kot žalitev.

Sedaj je vrsta na tajniku Kelloggu, da odgovori in ta odgovor bo najbrž zavzel obliko oficijelne poslanice, kajti čudna izmenjava nazorov potom časopisja ne more trajati naprej.

Krvav spopad v Novi Škotski

NEW WATERFORD, N. S., 12. junija. — Dva tisoč stavkajočih premogarjev se je borilo včeraj s policijo, zaposleno od British Empire Steel Corporation in zvečer so proslavljali premogarji neoporečno posest mesta. En stavkar je bil ubit in nadaljni resno poškodovan od krogelj in številni premogarji ni policisti so dobili poškodbe, nekateri resne.

Zvečer se je odpeljalo iz Halifaxa petsto mož, v polni vojni opremi, s čeladami na glavi, na službo v tem okraju.

Nemirni so izbruhnili zgodaj veraj zjutraj, ko so se uradniki in kompanijski policisti polastili kompanijske električne postaje, ki se je nahajala v rokah piketov United Mine Workers of America in ko so pričeli proizvajati paro. Krog polne je cela armada stavkarjev obkolila napravo.

Pet in štirideset kompanijskih policistov na konjih je naskočilo ljudsko množico, a vrste policistov so bile pretrgane. Oddelki stavkarjev so potegnili policiste s konj ter jih pretepli. V petnajstih minutah je bila naprava zavzeta.

Generalni manager kompanije, McCann in številni uradniki, nahajajoči se v napravi, so izginili ter se domneva, da so poiskali varnosti v gozdovih. Dva duceta kompanijskih policistov se nahajata v občinski ječi radi večje varnosti.

Japonci proti postavam na Honolulu

HONOLULU, 15. junija. — Ravnatelj japonskih šol so vložili oster protest proti novim postavam, ki se tičejo regulacije šol. Po eno kopijo protesta so poslali guverniju, državnemu pravniku in superintendentu za šolske zadeve.

Smrtna kosa

Iz Joliet, Ill., nam poročajo, da je tam preminul rojak Frank Bambič. Bolan je bil komaj teden dni. Podvrget se je operaciji na slepiču, ki pa ni dobro izpadla. Zapušča žalujočo soprogo in štiri otroke ter dva brata in eno sestro. V starem kraju, v Želintjah, zapušča očeta in mater.

Žalujoči vdovi in otrokom izrekamo svoje iskreno sožalje!

vendar pa prevladuje strah, da se bodo pojavile protitujске demonstracije.

TIENSIN, Kitajska, 15. junija. Tisoč dijakov in zastopnikov drugih razredov se je včeraj udeležilo velike demonstracije.

TIENSIN, Kitajska, 15. junija. Tisoč dijakov in zastopnikov drugih razredov se je včeraj udeležilo velike demonstracije.

Inozemske koncesije so bile tekom celega dne skrajno pazljive. Kitajske oblasti so odredile vse potrebno proti izgradom. Oborožene čete so patrulirale po glavnih ulicah kitajskega mestnega dela.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA 'GLAS NARODA' NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDRUŽENIH DRŽAVAH.

Iz maroškega vojnega ozemlja

Francoski ministr. predsednik Painleve potuje po maroškem vojnem ozemlju. Maršal Lyautey mu je prepovedal obisk nevarnih točk na fronti.

NA RIFSKI FRONTI V MAROKU, 14. junija. — Francoski ministrski predsednik Painleve pozna sedaj položaj Maroka, kajti mudil se je v neposredni bližini bojne fronte, v majhni razdalji od topov Abdel Krima, na svojem bizarnem inapekejskem potovanju.

Abdel Krifa, protikan rifski prvoborilec, o katerem želi poročati Painleve, ko se bo vrnil v Pariz, pa je tudi prizoril prav posebno predstavo. Ta predstava seveda ni dolgo trajala, kajti Francozi so poglali Marokance nazaj.

Painleve se je napetil na bojno fronto. Pot ga je vodila po cestah, kjer so Arabci v svojih slikovitih oblekah miroljubno pasli svoje črede. Od tam pa je prišel v gorске zaseke, kjer so se pričela pojavljati znamenja vojne. Nad glavami so brenčali aeroplani ter iskali sovražnike Francozov.

Sempatam je bilo opaziti Arabce na konjih, ki so stali na straži proti pretkanim Rifcem, ki se od časa do časa prikrajajo celo mimo pazljivih francoskih vojakov.

Nato smo dospeli v glavni stan polkovnika Freydenberga v Ain Aïcha. Tam dobi človek vtis ameriškega vojevanja z Indijanci.

Taborišče obdaja vrhunce, na katerem se nahajajo prednje postojanke Freydenbergovih mož. V tem taborišču so ljudje raznih narodnosti. — Senegaleci v večjem številu ter Arabci, kojih nekateri imajo belo polt. Tam najdemo tudi legionarje, — zastopnike vseh narodov, katere so Francozi z umazanimi triki polovili ter vtaknili v svojo Legijo, kot pravi "kanoninfanter".

Gori na griču sem zapazil, da so Senegaleci v premoči, a njih častniki so bili Francozi. Domače čete, nepravilno podnebja, bi ničesar ne opravile v tem ozemlju in podnebju, ki je skoro tropično.

Ministrski predsednik, ki se je dalj časa posvetoval s Freydenbergom, je obiskal nato ranjene v bolnici.

Nato je odpotoval k postojanki Gara Maziat, kjer so črte Abdel Krima oddaljene le dve milj in pol. Painleve je bil zelo energičen ter je pri plezanju na vrhunce prekosil več mlajših mož.

Postojanka je bila obdana z zakopi in mrežami, iz bodeče žice.

Nato je hotel obiskati nadaljno postojanko, kjer so se vršili neposredni boji. Maršal Lyautey pa tega ni nikakor ni dopustil z izjavo, da bi bil lahko zadel.

Pozneje je Painleve delobiral z vojnim križcem cel bataljon Legije tujece.

Večina legionarjev je obstajala iz Nemcev. Niso znali niti francoski ter odgovarjali na vprašanja ministrskega predsednika v nemškem jeziku. Painleve je vsem stisnil roko ter rekel, da pozdravlja Francija z veseljem sodelovanje naroda pri pomirjenju (!) Maroka.

Dekoriral je tudi neki arabski bataljon ter rekel, da bo poslala Francija v Maroko vso svojo zračno silo, da varuje domačine pred razbojniki.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA 'GLAS NARODA' NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDRUŽENIH DRŽAVAH.

CAILLAUX ZAHTEVA NOVIH ŽRTEV

Francoski finančni minister je povedal državljanom, da bodo novi davki mogoče rešili francoske finance. — Svoj poziv je izdal na bogate in revne. — Izjavil je, da mora pričeti narod bolj skromno živeti.

BEAUVAIS, Francija, 15. junija. — M. Caillaux, francoski finančni minister, je izjavil v svojem prvem govoru na prostem izza časa, ko je prevzel mesto finančnega ministra, več tisoč francoskim volilcem in davkoplačevalcem, — "da mora Francija najprej pomagati sama sebi, če hoče, da ji drugi pomagajo".

Minister je govoril resno, brez opravičevanj ter rekel:

— Za Francijo je napočila ura velike finančne in ekonomske pokore. Francoski državljanji vseh slojev morajo spoznati, da je napočil dan finančnih in ekonomskih žrtev ter dan discipline.

— Ne glede na to, kako kompliciran je finančni položaj Francije, sem prepričan, da je še vedno čas — čeprav se ne sme izgubiti niti minute, — za rešitev naše finančne ladje, ki se je pričela potapljati. To je težka naloga. Spraviti moramo svoj finančni položaj, ki je postal skrajno nevaren, v pravi tir.

— Zahtevati moram duha požrtvovalnosti od vseh davkoplačevalcev ter prositi pmoči vsakega, ne le bogatih, temveč tudi srednjih razredov in delavstva. Deželi je treba povedati golo resnico, kajti celih deset let je bila dežela v nevednosti. Ta naloga je nevhvaležna, a treba jo je izvršiti.

— Moram imeti pogum ter vam povedati, da je napočila odločilna ura, ko mora narod tako izpremeniti način svojega življenja, da se bodo dohodki ujemali z izdatki. Disciplina, finančna disciplina, je neobhodno potrebna. Imeti morate zaupanje v načelnike, ki ste si jih izbrali ter jim dati čara, da izvedejo svoje programe.

— Ne mislite, da je kje kako čudovito sredstvo ali finančna magika, ki bi vam lahko prihranila strogo omejitve ter vsakdanje žrtve. Ne mislite, da bi zadostovalo za odpravljenje slehernega finančnega zla, če bi se zopet uveljavilo giljotino, v kolikor pridejo v poštev javni prostori.

Ta govor finančnega ministra je označilo francosko časopisje "kot najbolj važni dokument, ki se peča z ekonomskim in finančnim položajem Francije".

PARIZ, Francija, 15. junija. — Po odmoru enega tedna se bo jutri zopet sestala poslanska zbornica. Pozornost zbornice se bo osredotočevala okoli finančnih odredb ministra Caillauxa, glede katerih bo otvorjena javna parlamentarna debata ter krog poročila ministrskega predsednika Painleve-ja, ki se je vrnil s svojega obiska v Maroku.

DENARNA IZPLAČILA V JUGOSLAVLJI, ITALIJI IN ZASEDENEM OZEMLJU.

Danes so naše cene sledele:
JUGOSLAVIJA:
1000 Din. — \$18.30 2000 Din. — \$36.40 5000 Din. — \$90.50
Pri nakupih, ki znašajo manj kot en tisoč dinarjev računamo posebej 15 centov za poštnino in druge stroške.
Raspotišja na zadnje polje in izplačuje "Pošta čezvalni urad".
ITALIJA IN ZASEDENO OZEMLJE:
200 lir \$ 9.00 500 lir \$21.50
300 lir \$13.20 1000 lir \$42.50

Pri naročilih, ki znašajo manj kot 500 lir računamo posebej po 15 centov za poštnino in druge stroške.
Raspotišja na zadnje polje in izplačuje Ljubljanska kreditna banka v Trstu.
Za pošiljave, ki presegajo PETTISOŠ DINARJEV ali pa DVATISOŠ LIR dovoljujemo po možnosti še poseben popust.
Vrednost Dinarjev in Lir na sedaj ni stalna, menja se večkrat in nepredvidljivo; ta tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vsakega računamo po ceni tistega dne, ko nam pride pošiljka denar v roke.
POŠILJATVE PO BRZOJAVNEM PISMU IZVRŠUJEMO NAJKAJŠEM ČASU TER RAČUNAMO ZA STROŠKE \$1.
Denar nam je pošiljati najbolje po Domestic Postal Money Order ali po New York Bank Draft.

FRANK SAKSER STATE BANK
25 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 687.

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, president Louis Benedik, treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
"Voice of the People"

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leta velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za nicosinstva za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenisti nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejane bivalište naznači, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

NEKAJ O BOGOKLETSTVU

Glavni predsednik K. S. K. J. je v zadnjem Glasilu napravil članici dr. št. 78 veliko krivico s tem, da jo je dolžil dejanja, katerega ni niti v mislih zakrivila.

Dotična članica je namreč poslala našem uredništvu dopis, katerega smo objavili v 130. številki ter se glasi:

Chicago, Ill.

Zadnji teden sem prejela glasilo KSKJ ter čitala v njem članek Mr. Grdina, v katerem agitira za romanje v Rim. V tem članku prosjači, da bi se nabralo od naše KSKJ nekaj denarja, katerega naj bi izročili romarji v dar sv. Očetu.

Kot članica te Jednote odločno protestiram proti temu nameravanemu činu. Čemu čupati denar iz blagajni naših društev in Jednote ter nositi na kup, kjer že leže milijoni? Le pojdit v Rim pa protestirate proti temu, kaj dela italijanski narod v našem zasedenem slovenskem ozemlju, kako grodo preganjajo našo slovensko duhovščino, slovensko učitelstvo, slovenske šole, kako požigajo slovenske domove in vasi in kako zapirajo in pretepajo naše slovensko ljudstvo? Ali se je že slišalo, da bi sveti Oče le besedičo črnil proti temu počenjanju? Ne, ker je Italijan in prepojen duha italijanstva! — In v zahvalo za vse dobrote, ki jih prejema naše ubogo ljudstvo doma od Italijanov, mu hočete sedaj poklanjati darove, katere hočete izžeti od nas, tukaj živčih Slovencev!!

Če ste tako plemeniti in radodarni, pošljite rajši tisti denar premogarjem v Pennsylvaniji, da bodo kupili kruha svojim bednim gladnim otrocičem, ki so jim kapitalisti zaprli rove in odvzeli vsak zaslužek. In če ste tako plemeniti in radodarni, čemu ne pošljete tistega denarja, namenjenega za itak bogatemu papežu v Rimu, slepecem v Ljubljani, ki so reveži, da se kamnu smilijo? — In če ste res tako radodarni, zakaj niste lani poslali take svote v Polhov grad revnemu ljudstvu, kateremu je strašno neurje porušilo domove in pokončalo žitna polja in sploh vse, kar so imeli? Ali je morda Italija poslala vsem tem kako pomoč? Kot članica Kranjske Slovenske Katoliške Jednote, vas prosim, Mr. Grdina, pustite naša društva pri miru s takimi kolektami, ker denar potrebujemo zase, za svoje bolne in pohabljene ter pomoči potrebne člane in za rodbine umrlih naših članov, ne pa za vas in papežev luksus! Če hočete kaj darovati, darujte iz svojega lastnega žepa, proti čemer nima nihče ugovora.

Pa nikar ne mislite, da sem odpadnica od vere in cerkve, če to pišem. Jaz sem versko značajna in nihče mi ne more odvzeti daru sv. vere, katero so mi že starši vsopili v srce, toda poleg tega vem, kaj je prav in kaj ni prav. Stojim za poštenje, pravico in naš slovenski narod!

Članica dr. št. 78, KSKJ.

Gospod Grdina pravi, da je bil to najboljši bogokleten dopis, kar jih je čital v Glasu Naroda.

Če je to res bogokletstvo, naj presodi slovenska javnost, oziroma tisti gospodje, ki so se v šolah učili, kako je treba Boga častiti in kako se ga kleti na sme.

Članica je pisala čisto resnico.

Poudarjamo, da je dopis pisala članica in sicer samovoljno, ker ji je začelo predsedati početje raznih diktatorjev, ki so slučajno v vodstvu Katoliške Jednote.

Dopis ni bil "napravljen" v našem uredništvu.

Kolikor je nam znano, "delajo" dopise le v uredništvih Kovertovih publikacij in v uredništvu newyorskéga tednika, ki tvori levo krilo slabotne Kovertove armade, katere brezupno oblega "liberalno tdnjavo na Cortlandt Streetu" ter je ne bo s sredstvi, ki se jih poslužuje, nikdar zavzela, pač pa nasprotno — ojačila jo bo.

Članica je protestirala da bi kdo eiganil članstvo K. S. K. J. za težko prisluzen denar, katerega bi romarji izročili kot darilo sv. Očetu.

To menda ni bogokletstvo.

In nadalje ni bogokletstvo, če se javno v listu pove, da ima Vatikan milijone in da je sv. Oče rodod Italijan ter prepojen z italijanskim duhom.

In nadalje ni bogokletstvo, če poziva članica rojake, naj darujejo rajši centa, ki jih imajo slučajno odveč, premogarjem v Pennsylvaniji, da bodo nastili svoje bedne otroke, ali pa naj jih dajo slepecem v Ljubljani.

Najbrž smatra gospod Grdina za bogokletstvo članicne besede, naj gospod Grdina daruje iz svojega žepa, če že baš hoče kaj darovati.

Gospod Grdina preti članici za izključitvijo iz K. S. K. J., češ, da taka članica nima mesta med ostalim članstvom. Pravi, da ne bo nehaj prej, dokler ne bo njene ime.

V našem uredništvu je originalen dopis in tudi ime članice nam

Vprašanje —
kadilca navadnih
cigaret.

Gigaret iz mešanega tobaka
sem se naveličal kaditi. Kaj
naj torej kadim?

Odgovor —
kadilca Helmar
cigaret.

Helmars, — ki vsebujejo
čisti turški tobak, ki je
najboljši tobak na svetu
za cigarete.

Ko boste enkrat kadili Helmars, boste hitro spoznali
razliko med cigaretami iz turškega tobaka in ci-
garetami iz navadnega tobaka.

Škatle po 10 ali 20.

je znano. Imena ne izdamo za nobeno ceno, kajti ime je stranska stvar, ideja in vsebina dopisa je vse.

Če bi izdali ime dopisnice, bi bila pri prici vržena iz Jednote zastran njenega velikega greha, ki obstoji v tem, da je govorila resnico.

Tega pa nočemo in ne bomo nikdar storili. Zastran tega dopisa nima slabe vesti dopisnica, pač pa pater Koverta in Mr. Grdina jo imata.

In ker ji drugega ne moreta očitati, ji očitata bogokletstvo. O, o bogokletstvu bi se dalo marsikaj napisati.

Naprimer sedaj, ko je pisal Koverta, da je prisla Mati Božja z Brezij obiskat ameriške Slovence.

Ali tedaj, ko je pisal, da Marija ozdravi vse bolezni, ako pošlje bolnik dva dolarja za naročnino.

Gospodje Kovertove sorte smatrajo za bogokletnika vsakogar, ki noče toliko dati, kot bi hoteli.

Za vzornega katoliškega moža smatrajo sihevnega, kateri polni nenasitno bisago, pa naj ima na grbi vse naglavne grehe.

Vse, kar ni z njimi je bogokletno. Grdinovo glasilo bi brez dvoma očitato Glasu Naroda bogokletstvo, ako bi v tem uvodnem članku oznanili, da je clevelandski pogrebnik nekoliko prisrsknjen.

Dopisi.

Meadowlands, Pa.

Sprejmite ta moj mali dopis, katerega priobčite, če se vah vredno zdi. Ob enem pa vas prosim, da mi sedaj pošljate list sem, to je na moj novi naslov. Brez G. N. nikakor ne bom, kamor bom šel, bo šel tudi oni. Ne dolgo tega sem čital neke dopis od tu, ki se ne-povoljno izražava v Glasu Narodu, češ da bo kmalu popolnoma izgrnil iz naselbine. Opozoval sem na pošti po boxah in ga videl lepo številu in tudi po hišah sem ga po večini videl zaeno z drugimi listi. Večkrat sem tudi nalašč napeljal pogovore o njem in pronašel, da tukajšnji rojaki nimajo slabih predsodkov glede G. N. Prosvete je tudi dosti. Ne oporekam nikomur, kdor za nekaj mora plačevati in da bi potem ne imel. Plačjem vsi, potem naj bo že kakor hoče. Vemo da list stane več kot 3 in tudi več kot 5 dolarjev in nekdo mora plačati.

Tudi čikaška Koverta nima ravnobrih besed zanj, ker G. N. mu je že parkrat prečrtal računo iz jih bo še.

Le poglejte koliko smeja je napravil Koverta. Bil sem na Canonsburghu in po večjem niso drugega govorili kot o romanju in o cekarjih, na kar gotovo ne bo do kmalu pozabili.

Drugača nimam za poročati. Razmere so take kot povsod. Do-

bro je pa za eno stvar, ker je se-čaj po leti regrat v evetju.

Pozdrav vsem čitateljem!

M. O.

Johnstown, Pa.

Ker sem v zadnjem dopisu obljubil, vam pošiljam sedaj program petnajstletnice obstoja hrvaškega prosvetnega društva "Rodoljub". Proslava se bo vršila dne 20. junija 1925. Dupinov tamburaški zbor bo sviral zbirko svetovnih overtur. Navzoče po pozdravil predsednik društva Rodoljub Stanko Matijevič. Nato bo zapela tri pesmi s spremljevanjem klavirja gospa Avgusta Danilova. Društvo Strossmayer bo zapelo "Gorski kraj" in "Na vrelu Besno". Znani baritonist prof. Žarko Savič bo zapel romanco iz opere Nikola Šubić Zrinski. Hrvatsko pevko društvo "Javor" bo zapelo "Večer na Savi" in "Hrvatiam". Dupinov tamburaški zbor bo sviral izvečec iz opere "Zrinski". Zatem bosta zapela Josip Dupin in Ferko Staničak "Vili Hrvatske Pjesme". Zatem bo gospa Avgusta Danilova zapela dve slovenski pesmi in društvo "Bled" dve. Profesor Žarko Savič bo pel prelog iz opere "Bajazzo", pevsko društvo "Rodoljub" pa "Na Ozlju gradu". V tej pesmi bo pel bariton prof. Žarko Savič, sopran pa Avgusta Danilova.

Nato bodo vsa pevska društva zapela "Slovenec, Srb, Hrvat". Po koncertu bo ples. Drugi dan bo velik izlet na hrvatsko farmo. Pozdrav! Poročevalec.

Cleveland, O.

Mislím, da mi ne boste zamerali, ker sem zopet tu z malim dopisom. Sedaj ne bom hvalil G. N., ker se dobra roba sama hvali. Novice ni posebnih in jih tudi za to ni vredno omenjati. Imamo pač svoje homatije, brez katerih mislim nobena naselbina ni. Kaj za vraga, da ga je tista Edinost začele čase pričela tako pokati. Že jeseni so nam ussasa stala po koncu, ko je bila tista nesramnost odkrita, katero so pa potem nekam zamečkali. Potem rimsko romanje. To bi že bilo na prvi pogled, toda Koverta je nastavil ceno petih križanih flik, katero je pa potem spuščal navzdol tako, da se je sedaj prav poceni pride v Rim, to je, s paleo in cekarjem. Oh, da bi že ta prisnoda šla in se nič več nazaj vrnila.

Ko so videli, da z Rimom ne bo nič, je Koverta drugo pot ukani, češ: Nabašimo ljudi (na katerih neumnost je računali), da so angelci Mater Božjo sem v Ameriko premestili, ali pa da je sama prišla, ker je ljudstvo v stari domovini preveč hudobno. Ljudje kolikor je trapastih, bodo lepo v procesijah k nam hodili in lepe dnarce nosili na kup. Toda mislim, urezal se je tudi to pot posteno. Koverti ni toliko za cekarje, ampak za tiste zelene in rmeneguldke, za katere mislim, če bi mu jih kazal, bi tudi najmočnejšo verigo otrgal, če bi bil privezan na nje.

Dabro, da imamo mi Slovenci vsaj en list, ki mu je kos, in to je G. N., katerega se boji bolj kot črnega hudiča. Žal mi je za gospoda Trunka, da je tako daleč zašel, da dela kompanijo temu bedaku. Sedaj ga nosijo po kolonah tudi tisti listi, katerih smernice so povsem druge kot so Glas Naroda. Povejte mu, da naj zapusti to družbo, dokler ne bo prepozno. Ako ga vesele pisanje, so še listi v Ameriki, ki lahko za nje piše.

Priporočam vsem, ki se za čitanje zanimajo, da sedaj je čas, da se na G. N. naroče. Ker zdi se mi, da Koverta še ne bo miroval, in bodo še druge stvari prišle na dan.

Kar je za mojo osebo, posodim list vsakomur, toda vsem ga ne morem. Zato pošljite na upravo, če več ne, vsaj en dolar.

Opozarjam še druge zmožne pisanja, da še oni povedo, kaj mislijo o Koverti in njegovih projektih.

Ant. Molnar.

Tollerburg, Colo.

Posljam vam \$6.00 za podaljšanje naročnine lista Glas Naroda. Obenem se vam zahvaljujem, ker ste me toliko časa pošljali list.

Delavske razmere so slabe v južnem Coloradu. Ena tretina premoženj je popolnoma zaprtih. Še toliko ne more narod zaslužiti, da bi se posteno preživel. Sem že tukaj 18 let, pa še ne pomnim, tako slabih časov.

Pozdravljam vse naročnike lista, listu pa želim veliko napredka!

Vincent Chadez.

La Salle, Ill.

Prav lepo je bilo pri Mr. & Mrs. Frank Bruder, dobro znanem in najboljsem mesarju našega mesta. Kaj pa I, no, — njih hči, prijazna in blaga Ivanka, ali kakor ji pravijo Jean, je rekla 10. junija "da" Franku B. Gablerju iz Peoria, Ill. Šla sta tja v St. Bede College k svojemu večletnemu prijatelju Rev. Iv. Šolar, O. F. B., da si v pričo njega obljubita večno ljubezen in zvestobo. Da ne bo kdo dvomil o zakonski zvezi, vzel sta si za pričo Henrika, nevestinega brata, in Miss Evelin Strettar iz Pullman, Ill.

Po kratkem ženitovanjskem potovanju se bosta nastanila v Peoria, Ill., kjer je Frank poslovoja neke velike trdike. Bog vaju živi, novoporočenca, da se bosta mnogo let veselila sreče in veselja življenja!

Poročevalec.

Chicago, Ill.

Prejela sem Glasilo KSKJ, v katerem me Mr. Grdina strašno obsoja zaradi dopisa, ki sem ga napisala za Glas Naroda. — Imenuje me bogokletnico in bogve kaj še vse. Kdaj sem jaz kaj pisala čez Boga ali vero? In dalje pravi, da sem pisala proti sv. Očetu ter proti sv. Stolici. Prosim, Mr. Grdina, dokažite, kje je ena sama beseda čez sv. Očeta in sv. Stolico! Če niste dotičnega dopisa dobro prebrali, ga še enkrat preberite! Če sem pisala, da je sv. Oče Italijan, predvsem Italijan, ki se tekega tudi počuti, dokažite mi torej, da ni!

In ako sem protestirala, da pustite naše društvo v miru s svojimi kolektami za sv. Očeta, sem storila to za to, ker vem, da smo mi in naše društvo bolj potrebni denarja, kakor ga je najvišji cerkveni knez v Rimu! Mislím, da imam kot članica KSKJ pravico v javnosti izpovedati svoje mnenje in te pravice si ne dam od nikogar kratiti! — In če sem povedala o trpljenju našega ljudstva v zasedenem ozemlju pod italijansko vlado, ali sem morda zato "bogokletna" ino dpadnica od sv. vere?

Pravite, da bi bilo potrebno takoj sklicati poroto, da bi me sodila. Kar sodite me, se prav nič ne bojim. Vprašam vas, Mr. Grdina, ali ni bil vnebovpijoč greh, ko so Italijani preganjali v zasedenem ozemlju naše slovenske duhovnike? Preganjali so jih kot največje razbojnik, in vendar so iste vere kot njihovi tovariši v Rimu. In če sem dalje rekla, da je papež vse to dobro vedel, ne da bi z mezinem genil, ali je bil to napad na sv. vero? Jaz imam srce in čutim do vsega, kar je revnega in usmiljenja vrednega, — vam pa je samo za publicit!

Kje sem tudi napadala KSKJ? Nasprotno, potegnila sem se za njo in za njeno imetje kot članica društva št. 78, KSKJ, ker nočem da bi se vsakemu puhoglavcu na ljubo razpisalo njeno in društveno imetje!

Torej skličite poroto in vrzite me ven, ker sem povedala resnico. Se prav nič ne bojim. V cerkev in k spovedi bom šla vseeno z lahkim srem, ker imam zavest, da nisem nikoli nikomur krivice storila. Kar sem napisala, sem napisala iz ljubezni do našega delovnega slovenskega ljudstva, o katerem želim, da se ga ne bo vsestransko in pod vsakovrstnimi pretrvezami izmogevalo!

Članica društva št. 78, K. S. K. Jednote, Chicago, Ill.

Raznoterosti.

Rudniška nesreča.

Dne 29. maja ob 1. ponoči se je v dnevnem kopu v hrastniškem rudniku med delom nenadoma zračila plast zemlje in kamenja ter pokopala pod seboj 18-letnega Slavka Končana in 20-letnega Jerneja Funkla. Končana, kateremu je težka plast zlomila levo nogo na dveh mestih, so prepeljali v celjsko bolnico, Funkel, ki ima lažje poškodbe na prsih, pa je bil odan v hrastniško rudniško bolnico, kjer so mu nudili prvo pomoč.

Harikiri blaze ženske.

V neki vasi pri Mostarju je kmetica Stana Dobrič pred nekaj dnevi nenadoma zblaznela. V biznarnosti je hotela najprej zadaviti svojega otroka, ki je k sreči pobegnil. Nato je vzela dolg nož, si prerežala trebin in potem se grlo. Nesrečnica je umrla med srhovitimi bolečinami.

Čudežen deček petih let

vzbuja v vsej Birmi največjo pozornost. Jun Kajin je otrok skromnih birmanskih ribičev. Njegova verska zgovornost je tako prepričevalna, da ga splošno smatrajo za reinkarnacijo starobudističnega filozofa. Ogromne množice naroda poslušajo z zamaknjenostjo dečkove naravnost neverjetne pridige v gladki birmanski, v katerih potaža vernim poslušalcem toplo na srce, naj se drže socijalnih in moralnih zakonov, in jih svari pred pohlepom po sluti in srebru.

Peter Zgaga

Rojaki, prečitajte v današnji številki "Glasa Naroda" dopis članice društva št. 78 K. S. K. J. To je njen drugi dopis.

Koverta ni tekom svojega dvajsetletnega bivanja v Ameriki povedal toliko resnice, kot je je povedala članica v dveh kratkih sestavkih.

*

V nedeljo so se zopet sestali tisti, ki so dali denar za slovensko cerkev v Brooklynu. Zboru je predsedoval nezgibni dohtar Polona, topot brez torbe.

*

Začasni brooklynski slovenski župnik je povedal, kar sem jaz že šestokrat omenil, namreč, da škof noče dati cerkve slovenskim frančiškanom.

Župnik je rekel, da ima škof preslabe skušnje in da frančiškani ne dobe, magari da darujejo brooklynski Slovenci še toliko denarja v ta namen.

Nad vse značilne so bile naslednje Knoblarjeve besede, katere naj Koverta v svoji "Edinosti" ponatisne:

Škof! bi mogoče dal cerkev kakemu posvetnemu slovenskemu duhovniku, ne pa frančiškani. Tega je kriv prvi slovenski frančiškan, ki se je mudil med vami. Saj vam je znano, kaj je počel, in dobro veste, kdo je.

*

V dvorani je zavladal molk, eden navzočih se je po oglasil: To je Zakrajšek!

Župnik je molčal in s tem svojim molkom potrdil, da je res.

*

Zatem so začeli ukrepiti, kam naj gredo nabrani tisočaki. Gospol pomožni urednik je predlagal, naj se zgradi dvorano, v kateri se bo plesalo, nad dvorano pa prostor za cerkev, kjer bodo sprti odpuščali grehe storjene na plesu.

Dohhtar Polona, ki živi, je, spi, ruje, čini, in plombira edinole v znamenju delnice, je sveda predlagal, naj se izda za nabrano svoto delnice, ki bodo nosile toliko in toliko ter bodo toliko in toliko vredne.

Njegov predlog ni obveljal, četudi je iz Delnice doma. Kar je bilo pametnih, so zahtevali denar nazaj. In čudo božje, za dva vem, ki sta denar res dobila. Rekla sta, da jima je tako pri sre, kot da bi ga na štritu našla.

Torej rojaki, kdor je kaj dal, naj zahteva nazaj. Sedaj še rožice eveto . . . Po dveh ali treh mesecih ne bo ne cerkve, ne rožice, ne denarja . . .

*

Denar ste darovali za cerkev, edinole za cerkev, ne pa za kako trgovsko podjetje, ki si hoče opočiti s cerkvenim denarjem.

Če ne dobite denarja zlepa, ga iztirjajte s silo. Če so ga vrnil dvema, ga morajo vrniti vsakomur, kdor ga zahteva.

Za ajdovo moko ste menda že dali več kot dovolj.

*

Slišal sem, da se mudi gospod Grdina v New Yorku. Prav rad bi se sestel z njim ter obudal par starih spominov, ko smo v klostru na Greenpointu nekoč pred leti jedli in pili, da nikoli tako.

Pa je bilo res zabavno tedaj. Pater Koverta (tedaj smo ga še pred drugim imenom poznali) je dvignil roke k molitvi. Z enim očesom je skilil na pijačnega duhovnega sobrata poleg sebe, drugo oko je pa zapilil v sklado pristnih starokrajških emokov.

Pri tem mi je dajal nekoč podizvo signale z nogo. Ne vem še danes, kaj so pomenili signali, in kdo je bil signalist. Pa me že vsaj Vi, gospod Grdina, niste hoteli opomniti, da se kuha v frančiškanski kuhinji kaša, katere sčasoma ne bo mogoče več zaužiti. Toda dovolj o tem! To bi bilo že bogokletje.

Z bogokletjem pa nisem imel še nikdar opravka.

Nanj imajo patent samo tisti, ki se bratijo s Kovertu.

Mussolini in D'Annunzio

25. maja se je kakor blisk raznesla po Rimu vest, da je ministrski predsednik Mussolini zginil iz Rima. Kam, ni vedel nihče. Zastonj so bila vsa povpraševanja v palači Chigi, sedežu ministrskega predsedništva in zunanjih stvari, zastoj v ulici Rasella, kjer je Mussolinijevo stanovanje, in celo na Viminalu, kjer je nameščeno ministrstvo notranjih stvari, se ni moglo izvedeti nič drugega, kot da je ministrski predsednik odpotoval za nekaj dni.

Razburjenje v rimski javnosti zaradi tega nenadnega skrivnega odpotovanja ministrskega predsednika je bilo velikansko. Najneverjetnejše kombinacije so krožile v parlamentarnih in novinarskih krogih in pojavljala so se celo mnenja, da je v združenem stanju ministrskega predsednika hipoma izbruhnila resna kriza. Opoldne pa je napravila konec vsem tem fantastičnim kombinacijam vest poluraadne agencije Stefani, ki je javljala, da je ministrski predsednik prispel v Gardone, da prevzame od D'Annunzia vilo Vittoriale, ki je prešla v državno last in je že proglašena za narodni spomenik.

Vsem, ki so se tresli od negotovosti, je odleglo. Vzlic temupa tudi še sedaj ni jasno, čemu je bila potaebna taka tajnost pri tem potovanju, zakaj se je tako skrbno skrivati odhod ministrskega predsednika iz Rima in cilj njegovega potovanja, da celo oblasti nis obično obveščene o njem.

Kakor je bil tajnsten odhod iz Rima, je bil skrivnosten tudi prihod v Gardone. Mussolini je stopil iz vlaka že na prvi postaji pred Verono, kjer ga je čakal D'Annunzijevo avto, dočim se je njegovo spremstvo vozilo do Desenzana in odtam v Gardone, kjer se je nastanilo v hotelu. Mussolini je prispel sam v Gardone, kjer ga je na vratih svoje vile pričakoval D'Annunzio. Objela sta se in poljubila.

Vilo "Vittoriale" strazi močan kordon karabinierjev. Pristop ni dovoljen nikomur, in ko so fašisti, ko so izvedeli za Mussolinijev prihod, hoteli prirediti pred vilo manifestacije v čast "vodji", jim je oblast zabranila dostop k vili in sploh prepovedala vsako manifestacijo.

Danes pišejo fašistovski listi, da Mussolini še edno ni okrevaj od svoje bolezni, da je v zadnjem času zopet preveč napejal svoje moči in da je bil zato nujno potreben odpočitka. D'Annunzio da se je že dolgo časa želel sniti z ministrskim predsednikom, s katerim so ga vezali "več kot prisilni odnosaji" in ga je zato povabil k sebi v Gardone, da mu osebno izroči vilo, ki jo je daroval državi in je bila pred kratkim z državnim zakonom proglašena za narodni spomenik. Mussolini je pecejl vabilo, se odpeljal v Gardone in ostane kot gost pri D'Annunziju moria tedem dni, da se v tem zatijšu — D'Annunzio živi naravnost po tretjerednišk — odpočije od svojih naporov.

Vse to se sliši tako lepo in samo po sebi umljivo, da bi bila vsaka pripomba odveč, ko bi se ne vedelo, da se je D'Annunzio umaknil z Reke v Gardone kakor Homerjev Ahil izpred Troje in da je tedaj, ko je Mussolini dal po parlamentu ratificirati rapalsko pogodbo, poslal v svet sijajen protest. Vsaj do danes je še smatrala vsa Italija D'Annunzia za odločnega nasprotnika Musolinija in fašistovske stranke, in najbrž bodo le tisti imeli prav, ki pravijo, da si je Mussolini s potovanjem v Gardone naložil na rame vse kaj težjega, kot pa nekolikodnevne počitke. D'Annunzio ima pač tudi še kot užaljen samotarec z aseboj ogromno številno pristašev, ki bi bili z njim, nacionalnim pesnikom-junakom, na čelu pripravljeni vsak čas na kak nov "pohod", ki bi znal, če bi bilo treba, postati nevaren danes tako osamljtnemu fašizmu. Kaj bi bilo na pr. če bi se hipoma domislil D'Annunzio, kar je pri njem prav lahko mogoče, da bi na kak svoj poseben način hotel praznovati 25-letnico vlade kr.

Vitoria Emanuela III., ki se bo po kraljevi izreni želji praznovala na dan državnega praznika ustave, tiste ustave, ki jo fašizem podira na vseh koncih in krajih? In glas D'Annunziev bi izdal več kot vsi govorniki in pisani glasovi opozicije.

Pa je žel, pravijo, Mussolini v Gardone, kakor j ešel svoječasno Henrik IV. v Camosso!

In že pišejo fašistovski listi, da se D'Annunzio preseli v vilo Falconieri, s katere bo gledal na večni Rim, najčistejši vir pesniške inspiracije, da bo on ob veliki krajeve 25-letnice tako, kot samo on zna, tolmači vladarju čustva vlade in naroda; da se mu v kratkem, se pomočjo vlade, uresniči želja, da poleti daleč preko morja v Južno Ameriko itd.

Tako sta se našla "ta dva velika moža, ki imata v zadnji dobi tako velik del v zgodovini Italije in izvršujeta skupaj tako ogromen vpliv na duha Italijanov" — "Je to nacionalna sloga, ki se uresničuje!" — Tako pišejo.

NAJSTAREJSA REPUBLIKA

Med francoskimi departementoma Arriègeom in Katalonijo se nahaja Andora, demokratska republika kmetov in pastirjev, ki ima kakih 500 kvadratnih kilometrov površine in šteje okroglo 18 tisoč duš.

Ta republika v veliki francoski ljudovladi je menda najstarejša demokratska srenja, ki jo poznamo. Še danes ima isti upravni aparat in vojaško ureditev, (ki jo je dal I. 808 Ludovik Pobožni.) Vlada še na podlagi ustave, ki jo je izdelal zanjo Karel Veliki, ustanovitelj neodvisnosti te kmetijske republike.

Eksekutivo in vodstvo zunanjih poslov ima v rokah deželni vojv. takozvani vignier. Občinska uprava Andoreev je precej vojaška. Vsak moški je od svojega 16. do 60. leta podvržen vojaški službi in je dolžan, da se na svoje stroške opremi in oboroži. Navzlic temu pristnemu militarizmu so Andoreci zelo miroljubni ljudje in postrežljivi in govore katalonščino in kastilščino. Državica je sedaj pod zaščito Francije, ki ima za to pravico, da dobiva žito iz Andore brez carine in razen po 960 frankov na leto kot nekako pristojbino za izvrševanje zaščite. Ta tribut se oddaja francoskemu prefektu departementa Vzhodnih Pirenej. Da se je prihranijo izdatki za vsakoletno nakazilo tributa, se plačuje znesek vsako drugo leto, skupaj torej 1920 frankov.

To se je zgodilo baš te dni. Pod vodstvom svojega vigniera je prišla deputacija Andoreev z denarjem k prefektu, ki se je revanžiral, kakor po navadi, s tem, da je priredil odposlanstvu na čas občas. S tem je bil diplomatski čin končan in republika Andora je zopet lahko za dve leti brez skrbi, da "bi si ji kaj pripetilo."

Po odhodu iz Turčije je živel bivši princ nekaj časa v Švici, odkoder se je preselil v Budimpešto s svojima dvema ženama in tremi otroci. Nastanil se je prvotno v nekem prvotnem hotelu, pozneje pa se je preselil v neko vilo. Tam je sprejemal svoje prijatelje in znance. Ko je nekega dne mirno sedel v taki zbrani družbi, so mu naenkrat prišli naznaniti, da je Medžidija izginila. Vzela je s seboj mnogo redkih dragocenosti in to je prav za prav, kar je bivšega prince silno vznemirilo ter ga prignalo na policijo.

Poštanska policija je takoj podvzela potrebne korake za ubeglo ženo. Preiskava ni ostala brez uspeha. Medžidijo so iztaknili v nekem hotelu, kjer se je zabavala z nekim juristom. Policijskim uradnikom je dama izjavila, da je pripravljena vrniti bivšemu princu vse dragulje, da pa se ne vrne več k njemu kot zakonska žena za nobeno ceno. Povod za pobeg od Abdula-Kadira je dalo spoznanje, da je razlika med turškimi in zapadnimi ženami ogromna.

Piet Wesels, po celo Južni Afriki znan Bur in oostrostrelec, je prišel s svoje farme, da obišče angleškega prince iz Walesa, ki se mudi na obisku v Južni Afriki. Devetdeset let stari bojovnik je razival prince enostavno "Edvard" ter mu pokazal pas z zlatimi patronami. Vsaka teh patron je predstavljala angleškega častnika, katerega je stari Piet pogodił tekom burske vojne.

Prinec pa se je smehljaj ter potrepal Pietu po hrbtu. Pozneje je povedal Piet svojim prijateljem in znancem v majhnem mestu, v kojega bližini živi, da ni bil niti malo v zadregi. — Jaz sem angleški podanik, — je rekel Piet, — ter lahko rečem vsakemu, naj gre vraga na roge. Navadni smrtniki pa se ne počutijo posebno dobro v neposredni navzočnosti kraljev. Bach, veliki skladatelj in godbenik, se je tresel v navzočnosti pruskega kralja, dočim se je počutil Voltaire popolnoma dobro ter se celo norčeval iz Friderika Velikega, ker je slednji trdil, da je splošno izobražen.

Slavni francoski pisatelj, Viktor Hugo, je jecal, ko je bil prvi predstavljjen Sani Bernhardt. Dobri mojster je cineal, zardel ter pozneje sam priznal, da se je obračal kot šolarček. Par dni pozneje pa je postal Hugo skrajno zgrozoren v navzočnosti igralke. Sarah je rekla o Hugoju, da je zelo ljubezljiv in prisrčen starček.

Le sorodne žalosti nam izvablajo solze in v resnici joka vsak človek le sam zase. — Heine.

Veseljje lahko dviguje, ambicija povečica, — a le žalost more posvetiti. — Horace Smith.

STARA PRAVDA

Sire Edvard Hamilton Seymoore je naznanil angleški zbornici lordov, da je podedoval po stricu naslov sommersethskega vojvode. Na temelju tega je prosil, naj se mu prizna čast člana zbornice. Ta prošnja je naletela na ogročen odpor dveh drugih članov iste rodbine: Henryja Sidneja Seymoorja in Williama vojvode Herfordurdskega. Vzroki odpora tičijo v stari rodbinski zadevi.

Prednik sedanjih Sommersethskih vojvod, kapitan Francis Seymoore je bil pustolovec koncem dral svet na lastni ladji. Leta 1775 XVII. stoletja in je večkrat objaje prišel v Kalkuto. Tam je srečal v neki mornariški krmi kmarjevo vdovo Leonoro Hudsonovo. Ne ki pijanci so nadlegovali vdovo; prišlo je do pretepa. Kapitan je razpršil napadalec, otel Leonoro, jo vzel s seboj in jo končno poročil na Angleškem, kamor mu je sledila.

Imela sta tri sinove. Najstarejši je podedoval po angleški postavi vse kapitanove časti in premoženje. Umril je 22 let star, toda ostali sommersethski vojvode niso hoteli priznati njegovim naslednikom vojvodske časti. Trdili so, da je bila poroka njegovega prednika neveljavna. Leonora je baje bila vdova ob živem možu, mornarju Johnu Hudsonu in je lagala, ko se je izdala za vdovo. Mornar je tudi obiskal kapitana Seymoorja več let pozneje in odnesel veliko vsoto kot darilo za molk. Vojvode so sedaj predložili zbornici sto let staro listino, ki bi naj bila pričala o tej čudni zgodbi. Zaključek pa je bil nepričakovan. Izvedenci so izjavili, da je lista ponarejena, dasi je komaj 50 let stara. Zbornica je proglašila pred sto leti sklenjen zakon za veljavnega. Potomec kapitana sir Edvard je s tem postal član zbornice in prvi vojvoda.

Dva tolovaja sta pred par dnevi v Parizu pozno ponoči napadla gospo Rene Hessovo. Iztrgala sta ji iz rok torbico, v kateri je imela precej denarja, in pobegnila. Hessova ni padla v omedlevice, kot je to ženska navada — žal tudi marsikaterega zastopnika močnejšega spola, — ampak jo je jadrno ubrala za banditoma. Ker je slučajno imela pri sebi damski revolver, je parketar ustrelila za njima. Strelji so privabili avtomobil, v katerega je skočila pogumna žena in odbrzela z njim za roparjema. En bandit je izginil v stranski ulici, drugi pa je vrgel torbico, ker so mu bili zasledovalci za petami, v vrt neke hiše. Hessova ni šla iskat ukradenega prednega predmeta, kar bi menda vsakdo storil, ampak si je le za pomnila številko hiše in nadaljevala zasledovanje tolovaja. S pomočjo šoferja se ji je končno posrečilo pograbitvi enega roparja in ga izročiti policiji, nakar je šela iskat torbico.

Pogumna žena.

Beg iz harema v Budimpešti.

Splošno so znane zakonske neje volje pregnanih turških vladarjev in princea Abdula-Kadira, sedmga sina odstranjenega sultana Abdula-Hamida. Abdula-Kadir živi že od leta 1918 dalje v preganstvu na Madžarskem. Zdi se, da se počuti v Budimpešti prav dobro. Pred kratkim pa je prišel ves upchan na policijo ter je prijavil tožbo proti svoji 25. letni ženi Medžidiji, ki je pobegnila iz njegove hiše, vzela s seboj dragocenosti in celo nekaj služinčadi.

Po odhodu iz Turčije je živel bivši princ nekaj časa v Švici, odkoder se je preselil v Budimpešto s svojima dvema ženama in tremi otroci. Nastanil se je prvotno v nekem prvotnem hotelu, pozneje pa se je preselil v neko vilo. Tam je sprejemal svoje prijatelje in znance. Ko je nekega dne mirno sedel v taki zbrani družbi, so mu naenkrat prišli naznaniti, da je Medžidija izginila. Vzela je s seboj mnogo redkih dragocenosti in to je prav za prav, kar je bivšega prince silno vznemirilo ter ga prignalo na policijo.

Poštanska policija je takoj podvzela potrebne korake za ubeglo ženo. Preiskava ni ostala brez uspeha. Medžidijo so iztaknili v nekem hotelu, kjer se je zabavala z nekim juristom. Policijskim uradnikom je dama izjavila, da je pripravljena vrniti bivšemu princu vse dragulje, da pa se ne vrne več k njemu kot zakonska žena za nobeno ceno. Povod za pobeg od Abdula-Kadira je dalo spoznanje, da je razlika med turškimi in zapadnimi ženami ogromna.

Archer M. Huntington je podaril Metropolitan muzeju v New Yorku umetniško delo Sir Thomasa Lawrence. Slika je vredna pol milijona dolarjev.

Archer M. Huntington je podaril Metropolitan muzeju v New Yorku umetniško delo Sir Thomasa Lawrence. Slika je vredna pol milijona dolarjev.

NO. 162

ZASTONJta koristni kozarec za 10 labelnov

Star in Magnolia Mleko

Odprite konvo Star & Magnolia mleka ter pozabite vse skrbi, ki vam jih povzročajo mleko za zajtrk. Te vrste mleka vsebuje baš primerno količino mleka in sladkorja v primernem razmerju, tako da bo mleko, ki ga hočete, vsebovalo baš pravilno množino sladkorja za navadno uporabo. To mleko se vam bo priljubilo v jutranji kavi, katero bo napravilo bogatim in okusnim ter mu dodalo poseben duh.

ZASTONJ

Ne bo le vaše kuhanje lažje pač pa boste dobili za 10 labelnov tudi krasen kozarec kot ga vidite nastikavga zgoraj. Ne zamudite te svoje prilike. Priidite danes hraniti labelne in ko jih boste imeli dosti, jih odnesite v najbližji premijski štir, ki se nahaja v vaši bližini. To premijo je mogoče dobiti izključno le v naših premijskih štirih. Ne pošiljamo jih po pošti.

PREMIJSKE TRGOVINE

NEW YORK CITY, N. Y. 44 Hudson Street, near Duane Street

BRONX, N. Y. 578 Courtlandt Avenue near 150th Street

BROOKLYN, N. Y. 570 Atlantic Avenue near 4th Avenue

LONG ISLAND CITY, N. Y. 44 Jackson Avenue near 4th Street

Razne vesti.

Beg iz harema v Budimpešti.

Policija je ravnala po Medžidiji želji ter je damo pustila na svobodi. Abdula-Kadir se je poročil z njo, ko ji je bilo jedva 13 let. Imela sta se svojčas zelo rada in iz nujnega zakona sta se rodila princu dva otroka moškega spola. Ko je Abdula-Kadir doznal za vzrok ženinoga pobega od njega, je sklenil, da ne bo tiral Medžidije nazaj s ilo, temveč ji je daroval protest in navrgel še dragulje, katere je odnesla s seboj. Spoznal je menda tudi on, da se človek končno pač vsega naveliča in da ni nobena ljubezen tako trpežna, da bi se enkrat obrabila.

Največja poljska javna knjižnica. Knjižnica varšavske univerze, ki šteje 712 tisoč zvezkov in spada med največje zbirke v Evropi, pričakuje kedaj iz Rusije pošiljatev 40 tisoč knjig, katere so Rusi svojčas odnesli iz Poljske in se sedaj vrnejo Poljakom na podlagi poljsko-ruskega dogovora. Rusija je nedavno vrnila poljski tudi 8600 dragocenih rokopisov ukronista Dlugosa, starega poljskega pesnika Kochanowskega, Potockega in drugih. Sedaj uroja knjižnico znani poljski strokovnjak za bibliografijo Ludovik Bernacki.

Strela ubila tri otroke. V bližini Vratislave v Sleziji je te dni naenkrat nastala nevihta. Strela je udarila v drevo, pod katerim so vedrili trije otroci. Vsi trije so bili na mestu mrtvi.

Pred novo lakoto v Rusiji? V srednji Rusiji, posebno v gubernijah Kambor in Orlov vlada

ZA GOSPODINJE

Navodila za kuhanje. Domača zdravila.

Koruza je pravi ameriški produkt. V tej deželi raste dve vrsti koruze. Rmena in bela. Glavni hranilni element v koruzi je škrob. Koruza, katero spravljajo v kane, je znana kot stadka koruza. Koruza se lahko uporablja na različne načine. Kot zrnatu jed, v pudlingih, sirupu ter kot surovo in v kanah. Okusen in zdrav pudling, ki bo razveselil vašo družino nocoj, je koruzni pudling. Lahko ga je napraviti z malimi stroški.

KORUZNI PUDING

Navodila za lepto. Osebno zdravje.

Navodila za kuhinjo.

Mi priporočamo naslednje izdelke:

radi neugodnih pogojev za obdelovanje polja veliko pomanjkanje živil. Prebivalstvo se preživlja le še s krušnimi surogati. Vlada je podzela posebno pomožno akcijo.

KARAKTERISTIKA ABDEL KRIMA.

Maršal Lyantey, poveljnik francoskih sil v severni Afriki, je izvedel cenzuro vseh novic, tikajočih se napredovanja kampanje v Maroku.

NE POZNA MRZLICE. Piet Wesels, po celo Južni Afriki znan Bur in oostrostrelec, je prišel s svoje farme, da obišče angleškega prince iz Walesa, ki se mudi na obisku v Južni Afriki. Devetdeset let stari bojovnik je razival prince enostavno "Edvard" ter mu pokazal pas z zlatimi patronami. Vsaka teh patron je predstavljala angleškega častnika, katerega je stari Piet pogodił tekom burske vojne.

**TROCKI O SVETOVNEM
GOSPODARSTVU**

Na seji državne centralne komisije za gospodarstvo je imel Trocki nedavno zanimiv govor o vprašanju stabilizacije kapitalizma. Naglašal je naglo naraščanje produktivnosti sil Amerike, Japonske, Indije in drugih držav, ter istočasno pojanje sil v Evropi, pri čemer narašča antagonizem med Evropo in Ameriko. To stanje ustvarja po njegovem mnenju revolucionarni požar. Amerika pomaga evropskim državam zato, da ji morejo plačati dolge. Anglija je potisnjena iz svetovnega trga in tvori le posredovalca za ameriško politiko. Po silnem revolucionarnem navalu delavskih množic v letih 1918 — 1923 se je kapitalizem sicer opomogel, ojačal valuto in pridobil čas za splošno ureditev razmer. Vendar pa evropska buržoazija ni več zmožna zadrževati delavskega razreda. Angleške strokovne organizacije so sedaj najvažnejši faktor revolucije. Ovisnost Evrope od Amerike narašča od dne do dne. Zato se ne more govoriti o trajni stabilizaciji kapitalizma, temveč le o vzpostavitvi normalnih funkcij evropskega gospodarstva. Umetna stabilizacija valute preveč obremenjuje industrijski izvoz in poslabšuje položaj delavstva, kar mora dovesti do poostre razrednih bojev.

MUZEJ CERKVE SV. PETRA

Že več desetletij se je poudarjalo v Italiji in inozemstvu, da bi morala bazilika sv. Petra v Rimu dobiti poseben muzej, v katerem bi se shranjevali dragoceni predmeti, ki se nanašajo na zgodovino postanka tega cerkvenega hrana. Katedrala v Firenci, Sieni, Arvettu in drugod imajo take muzeje. Arhitekti in stavbeniki so dolgo delali načrte za stavbo, ki je zahtevala posebne obzirnosti radi soglasja s zgodovinskimi in monumentalnimi zgradbami v okolici Vatikana. Leta 1915. je bil končno postavljen temeljni kamen za muzej, a ko je to leto Italija napovedala vojno, je bilo nemogoče izpeljati načrt in sezidati stavbo. Zidanje so morali pozneje večkrat prekiniti. Poleg tega so se oglašili tudi stavbarski strokovnjaki, ki so protestirali proti prvotnemu načrtu za zgradbo, ki bi po njihovem kazila okolico, v katero je bila postavljena. Slednjic je našel arhitekt G. B. Giovenale primeren stil zgradbe, ki tvori s klasično okolico skladno celoto.

Polagoma se je stavba bližala dograditvi. Leta 1917. ko je bila že skoraj dovršena, pa je naenkrat nastopila težka denarna kriza in delo se je moralo ustaviti. V tem trenutku je segel v mošnjo papež Benedikt XV., ki je daroval 20 tisoč lir za nadaljevanje dela. Tako je prišel muzej pod streho.

Muzej bazilike sv. Petra obsega 12 večjih in manjših prostorov. V njih se nahajajo vse dragocenosti umetniškega značaja, ki spadajo v ta prostor ter spominjajo na veliko delo, katerega so izvršili graditelji bazilike.

Velika osrednja vrata, ki tvori nekako tribuno celega muzeja, nam kaže med drugim znameniti leseni model za katedralo, katerega je napravil de Sangallo in katerega ni bilo mogoče uresničiti radi njegove kompliciranosti. Poleg načrta vidimo model projekta veličastne kupole, delo kiparja Michelangela Bonarotija. V istem prostoru je nameščen še nadgrobnni spomenik iz bron, lik papeža Siksta IV., ki je prej stal v takozvani kapeli 'Sacramenta', v baziliki sv. Petra. Muzej hrani tudi znameniti Giottovo medaljon, kateri se je našel šele v novejšem času.

ALI VESTE, —

da bodo v najkrajšem času dobili vpojokaj v Julijski Benečiji zastalo pokojnino? Ali veste, da tisočeri kadilci cigarete po vsej državi kaže Hebrnas ker cenijo čisti turški tobak v Helmar?

Knjigarna "Glas Naroda"

MOLITVENIKI:

Duša popolna 1.—
 Marija Varhinja:
 v platno vezano 70
 v usnje vezano 150
 v fino usnje vezano 170

Rajski glasovi:
 v platno vezano 70
 v fino platno vezano 110
 v usnje vezano 150
 v fino usnje vezano 170

Skrbi za dušo:
 v platno vezano 80
 v usnje vezano 165
 v fino usnje vezano 180

Sveta Ura:
 fino v platno vezano, z debelimi črkami 90
 v usnje vezano 160

**ANGLEŠKI MOLITVENIKI:
(ZA MLADINO.)**

Child's Prayerbook:
 v barvaste platnice vezano 30
 Child's Prayerbook:
 v belo kost vezano 110
 Key of Heaven:
 v usnje vezano 70
 Key of Heaven:
 v najfinejšo usnje vezano 120

(ZA ODRASLE.)

Key of Heaven:
 v fino usnje vezano 150
 Catholic Pocket Manual:
 v fino usnje vezano 130
 Ave Maria:
 v fino usnje vezano 140

POUČNE KNJIGE:

Angleško-slovenski slovar
 (Dr. Kern) 5.00

Angelska služba ali nauk kako naj se k sv. masi streže 10

Dva sestavljena pesla: četvorka in beseda spisano in narisano 35

Domači živnozdravniki 125

Govedoreja 75

Higierna Somatologie, pouk kako se ohrani zdravje, t. v. 150

Jugoslavija, Melik 1 zvezek 150
 2. zvezek 1—2 snopič 180

Knjiga o lepem vedenju,
 Trdo vezano 1.00

Kako se postane ameriški državljan 15

Knjiga o dostojnem vedenju 50

Katekizem (veliki) 40

Mlekarstvo s črticami za živinorejo 75

Nemško angleški tolmač 60

Največji spisovnik ljubavnih pisem 80

Nauk pomagati živini 60

Najboljša slovenska kuharica z mnogimi slikami, obsega 668 strani 5.00

Naša zdravila 50

Nemško slovenski besednjak Wolf-Gigale, 2 knjigi trd. vez. 7.00

Nemščina brez učitelja —
 1. del 30
 2. del 30

Pravila za oliko 65

Postrežba bolnikom 25

Psihične motnje na alkoholski podlagi 75

Praktični računar ali hitri računar 75

Praktični sadjar trd. vez. 3.00

Poljedelstvo. Slovenskim gospodarjem v pouk 35

Sadno vino 50

Slovensko-angleška slovnica, s slovarjem trdo vezana 1.50

Slovenska slovnica za srednje šole, (Breznik) 1.—

Slovensko-italjanski in Italj.-slov. slovar 1.00

Slovensko-nemški in nemško-slovenski slovar 50

Slovenska narodna mladina 1.—

Spretna kuharica (trdo vezana) 1.45

Umi čebelar 1.—

Umi kmetovalec ali splošni pouk, tako obdelovati in izboljšati polje 30

Višilna knjižica 50

Veliki slovenski spisovnik raznih pisem. Trdo vezano 1.80

Veliki vsevedež 80

Varčna kuharica (Remec) trda vez. 1.50

Zbirka lepih zgledov, duhovnikom v porabo v cerkvi in šoli, 11 zvezkov skupaj 2.50

Zgodovina slovenskega naroda (Gruden) 6 zvezkov 2.50

Zgodovina S. H. S., Melik
 1. zvezek 45
 2. zvezek 1. in 2. snopič 70

RAZNE POVESTI IN ROMANI:

Amerika in Amerikanci (Trunk) 3.—

Andersonove pripovedke trd. vez. 75

Agitator (Kersnik) trdo vez. 1.—

Azazel trda vez. 1.—

Andrej Hofer 50

Boy, roman trd. vez. 80

Beneška vedeževalka 35

Belgrajski biser 35

Beli rojaki, trdo vezano 1.00

Bisernice 2 knjigi 80

Brez zarje trda vez. 90

Besi (Dostojevski) t. v. 1.50

Bele noči (Dostojevski) t. v. 75

Balkanska Turška vojaka 80

Burska vojaka 40

Bilke (Marija Kmetova) 50
 Cankarjeva dela:

Grešnik Lenard t. v. 90
 Hlapec Jernej 70
 Moje življenje t. v. 90
 Moje življenje broširano 70

Podobe iz sanj t. v. 1.—
 broširano 75

Romantične duše trda vez. 90

Zbornik trd. v. 120

Mimo življenja t. v. 1.—
 broširano 80

Cyklamen (Kersnik) t. v. 1.—

Cvetke 25

Ciganova osveta 35

Čas je zlato 30

Cvetina Bovograjska 50

Čarovnica starega gradu 25

Četrtak t. v. 90

Dolenec, izbrani spisi 60

Doli z orožjem 50

Dve sliki — Njiva, Starka — (Meško) 60

Dolga roka 60

Devica Orleanska 50

Duhovni boj 50

Dedek je pravil, Marinka in skrateljčki 40

Erjavčevi zbrani spisi trd. v. 1.75

Elizabeta 35

Fabijola ali crkev v Katakombah 45

Fran Baron Trenk 35

Farovška kuharica trd. v. 1.—

Parovška kuharica broš. 75

Filozofska zgodba 60

Fra Diavolo 50

Gozdovnik (2 zvezka) 120

Gođevski katekizem 25

Golem, roman 70

Gusarji 90

Hči papeža 125

Hadži Murat, trda vez. 80

Hedvika 35

Helena (Kmetova) 40

Humoreske, Groteske in Satire, vez. broširano 60

Iz dobe punta in bojev 50

Iz modernega sveta, trda vez. 1.40

Jutri (Strug) trd. v. 75

Jurčičevi spisi:

Sosedov sin, broš. 40

1. zvezek: Narodne pravljice in pripovedke — Spomin na deda — Jurij Kozjak — Jesenska noč med slovenskimi polharji — Domen — Dva prijatelja, trda vez. 120

5. zvezek: Sosedov sin — Sin kmetškega cesarja — Med dvema stoloma trd. v. 1.—

broširano 75

6. zvezek: Dr. Zober — Tugomer tr. 120

broširano 75

Karmen, trdo vez. 40

broširano 30

Krivec, roman, trd. vez. 75

Kralj zlate reke ali Črna brada 45

Kazaki, povest iz Ruskega 70

Kraljevi vitez (Zevacco) vez. 1.00

Kraljevič in berač 25

Kuhinja pri kraljici g. nožici, francoski roman 40

Lucifer 150

Ludovika Beozija 25

Ljubice Habsburžanov 40

Aškerčevi zbrani spisi:

Akropolis in piramide 80

Balade in romance trd. vez. 125

broš. 80

Četrty zbornik trd. v. 1.—

Jadranski biseri 80

Junaki 80

Mučeniki 80

Peti zbornik trd. v. 110

broš. 90

Primož Trubar trd. v. 1.—

Levstikov zbrani spisi:

1. zv. Pesmi — Ode in elegije — Sonetje — Romance, balade in legende — Tolmač. 70

2. zv. Otroče igre v pesencah — Različne poezije — Zabavljice in pušice — Ježa na Parnas — Ljudski Glas — Kraljedvorski rokopis — Tolmač. 70

3. zv. Povesti in potopisi 70

4. zv. Kritike in znanstvene razprave. 70

5. zv. Doneski k slovenskemu jezikoslovju 70

Zbrani spisi trd. vez. 90

Poezije trd. vez. 90

Ljudska knjižnica:

1. in 2. zvez. Znamenje štirih trdo vezana 1.00

2. zv. Darovana. Zgodovinska povest 50

3. zv. Jernač Zmagovac. — Med plazovi 50

4. zv. Malo življenje 65

5. zv. Zadnja kmečka vojska 75

7. zv. Prihajač 60

9. zv. Kako sem se jaz likal, (Brenclj) 60

10. zv. Kako sem se jaz likal, (Brenclj) 60

11. zv. Kako sem se jaz likal, (Brenclj) 60

12. zv. Iz dnevnika malega porednenača, trdo vezano 60

14. zv. Ljubljanske slike, — (Brenclj) 60

15. zv. Juan Misericordia, Povest iz španskega življenja 60

16. zv. Ne v Ameriko. Po resničkih dogodkih 60

Milčinski spisi:

Igračke, trda vez. 1.—

Muhoborci, trd. v. 1.—

Pravljice, trda vez. 90

Tolvaj Mataj, trd. v. 90

Mali ljudje. Vsebuje 9 povesti
 Trdo vezano 1.00

Malo življenje 65

Mlada ljubezen, trd. v. 1.75

Mimo ciljev, trd. vez. 60

Mladih zanikernežov lastni životopis 75

Mrtvo mesto 70

Mrtvi Gostač 35

Materina žrtev 80

Musolino 40

Mali Klatež 70

Mesiča 30

Mirko Poštenjakovič 30

Mož z raztrgano dušo. Drama na morju. (Meško) 1.—

Malenkosti (Ivan Albrecht) 25

Mladim sročem. Zbirka povesti za slovensko mladino 25

Notarjev nos, humoreska 35

Narod ki izmira 40

Naša Ančka 35

Naša vas, 1. del, 14 povesti 90

Naša Vas, II. del, 9 pov. 90

Nova Erotika, trd. vez. 70

Naša leta, trda vez. 80

Naša leta, broširano 60

Na Indijskih otokih 50

Naseljenci 30

Novela in črtice 90

Na Preriji 30

Nihilist 40

Narodne pripovedke za mladino:

3. zvezek 35

4. zvezek 40

Na krvavih poljanah. Trpljenje in strahote z bojnih pohodov bivšega slovenskega polka 150

Narodna biblioteka:

Svitoslav 35

Spisje 35

Krvna osveta 35

General Lavdon 70

Napoleon I. 1.—

Babica 120

V gorskem zakotju 35

Za krumoh 35

Z ongjem in mečem 3.—

Grška Mitologija, 2 knjigi 140

Kranjske čebelice, poezije 35

Obiski. (Cankar). Trdo vezano 1.40

Ob 50 letnici Dr. Janeza E. Kreka 25

Ogenj tr. v. 1.30

Ob tihih večerih, trda vez. 90

Padajoče zvezde tr. v. 90

Plat, zvana trd. vez. 90

Petelinov Janez vez. 1.—

broš. 90

Pesmi v prozi, trdo vez. 70

Prigodbe čebelice Maje trda vez. 1.00

Fabirki in Roža (Albrecht) 25

Pasti in zanke. Kriminalni roman 35

Pariški zlatar 35

Pirginski otok tr. v. 90

Povest o 7. obešenih t. v. 90

Po strani klobuk 90

Pod svobodnim solncem 2 knjigi tr. vez. 2.50

Plebanuš Joanes tr. vez. 1.—

Pod krivo jelko. Povest iz časov Rokovnjačev na Kranjskem 50

Poslednji Mehikanec 30

Pravljice H. Majar 30

Povesti, Berač s stopnjic pri sv. Roku 35

Požigalec 25

Praprečanove zgodbe 25

Patricija, povesti iz irske junške dobe 30

Predržani, Prešern in drugi svetniki v gramofonu 25

Pet tednov v zrakovlova. Trd. vez. 150

Pol litra vipavca 30

Ptice selivke, trda vez. 75

Pikova dama (Puškin) 30

Pred nevihto 35

Pravljice in pripovedke za mladino.
 1. zvezek 40
 2. zvezek 40

Pegan in Lambergar 70

Rablji, trda vez. 75

Rastoči mesec (Tagore) t. vez. 60

Razkrinkani Habsburžani (Larish) 35

Revolucija na Portugalskem 30

Rinaldo Rinaldini 50

Slovenski šaljevec 40

Slovenska knjižnica. Zbrani spisi, vsebuje 10 povesti 60

Smeški invalid 35

Skvozi širno Indijo 50

Sanjska knjiga Arabeska 1.50

Sanjska knjiga, nova velika 90

Sanjska knjiga, srednja 35

Spake, humoreske, trda vez. 90

Strahote vojne 50

Stezosledec 30

Sveta noč, zanimive pripovedke 30

Strup iz Judeje 75

Simon Jenko zbrani spisi 90

Sosedje tr. v. 60

Svetobor 50

Stritarjeva Anthologija trda vez. 90

Sisto Sesto, povest iz Abrucev 30

19. zv. Mlada mornarja, Povest 30

Svitanje (Govekar), vez. 1.20

Sopek, samotarke (Komanova) vez. 150

Sin medvedjega lovca. Fotopisni roman 80

Sveta Notburga 35

Sredozimci, Sorosa Jerica (Bohniče) 30

Shakespeareve dela:

Macbeth, trdo vez. 90

Julij Cesar tr. v. 90

Othelo tr. v. 1.—

Sen kresne noči tr. vez. 90

SPISI KRISTOFA ŠMIDA:

1. zv. Poznava Boga 30

3. zv. Pridni Janezek in Hudobni Mihec 30

7. zv. Jagnej 30

8. zv. Pirhi 30

13. zv. Sveti večer 30

14. zv. Povodenj 30

15. zv. Pavlina 30

17. zv. Brata 30

SPLOŠNA KNJIŽNICA:

Št. 1. Ivan Albrecht: Ranjena gruda, izvorna povest, 104 str., broš. 0.35

Št. 2. Rado Murnik: Na Bledu, izvorna povest 181 str., broš. 50

Št. 3. Ivan Rozman: Testament, ljudska drama v 4 dej., broš. 105 str. 35

Št. 4. Cvetko Golar: Poletno klasje, izbrane pesmi, 184 str., broš. 50

Št. 5. Fran Milčinski: Gospod Fridolin Zolna in njegova družina, veselomodre črtice I, 72 str., br. 0.25

Št. 6. Ladislav Novak: Ljubosumnost, veseloigra v eem dejanju, poslovenil Dr. Fr. Bradač, 45 str., broš. 25

Št. 7. Andersenove pripovedke. Za slovensko mladino priredila Utva, 111 str., broš. 35

Št. 9. Univ. prof. dr. France Weber: Problemi sodobne filozofije, 347 str., broš. 70

Št. 10. Ivan Albrecht: Andrej Ternouc, reliefna karikaturna iz minulosti, 55 str., broš. 25

Št. 11. Pavel Golja: Peterčkove poslednje sanje, božična povest v 4. slikah, 84 str., broš. 35

Št. 12. Fran Milčinski: Mogočni prstan, narodna pravljica v 4. dejah njih, 91 str., broš. 30

Št. 13. V. M. Garšin: Nadežda Nikolajevna, roman, poslovenil U. Žun, 112 str., broš. 30

Št. 14. Dr. Karl Engliš: Denar, narodno-gospodarski spis, poslovenil dr. Albin Ogris, 236 str., br. 80

Št. 16. Janko Samec: Življenje, pesmi, 112 str., broš. 45

Št. 17. Prosper Marimee: Verne duše v vica, povest, prevael Mirko Pretnar, 80 str., 30

Št. 18. Jarosl. Vrchlicky: Oporoka lukovskega grajščaka, veseloigra v enem dejanju, poslovenil dr. Fr. Bradač, 47 str., broš. 25

Št. 19. Gerhart Hauptmann: Po topljeni zvon, dramatska bajka v petih dejanjih, poslovenil Anton Funtek, 124 str., broš. 50

Št. 20. Jul. Zeyer: Gompaci in Komurasaki, japonski roman, iz češčine prevael dr. Fran Bradač, 154 str., broš. 45

Št. 21. Fridolin Žolna: Dvanajst kratkočasnih zgodbic, II., 73 str., broš. 25

Št. 22. L. N. Tolstoj: Kreutzerjeva sonata, roman, poslov. Fran Pogačnik, 136 str., broš. 50

Št. 23. Sophokles: Antigone, žalna igra, poslov. C. Golar, 60 str., br. 30

Št. 24. E. L. Bulwer: Poslednji dnevi Pompejev, I. del. 355 str., broš. 80

Št. 26. L. Andrejev: Črne maske, poslov. Josip Vidmar, 82 str. br. 35

Št. 27. Fran Erjavec: Brezposelnost in problemi skrbstva za brezposelne, 90 str., broš. 35

Št. 35. Gaj alustij Krisp: Vojna s Jugurto, poslov. Ant. Dokler, 123 str., broš. 50

Št. 36. Ksaver Meško: Listki, 144 str., 65

Spilmanove pripovedke:

2. zv. Maron, krčanski deček iz Libanona 25

3. zv. Marijina otroka, povest iz kavkaških gora 25

4. zv. Praški judek 25

8. zv. Tri Indijanske povesti 30

9. zv. Kraljičin nečak. Zgodovinska povest iz Japonskega 30

10. zv. Zvesti sin. Povest. Iade Akbarja Velikega 25

11. zb. Edeča in bela vrtnica, povest 30

12. zv. Korejska brata, črtice iz mislonov v Koreji 30

13. zv. Boj in zmaga, povest 30

14. zv. Prisega Huronskega glavarja. Povest iz zgodovine kanadske 30

15. zv. Angelj snujev. Bradjska povest 25

16. zv. 30

17. zv. P. Vič med Indijanci ali vojnja v Nikaraguo 30

18. zv. Pregarjanje Indijskih misjonarjev 30

19. zv. Mlada mornarja, Povest 30

Tatič, Bevk, trd. vez. 75

Tri povesti trdo vez. 75

broš. 50

Tavčarjevi zbrani spisi:

Iza kongresa 1.75

Cvetje v jeseni. Visoška kronika 2.50

Tri novele, tr. v. 90

broš. 70

Tunel, trda vez. 1.00

Turki pred Dunajem 60

Trenutki oddiha 40

Vesele povesti 30

Vera (Waldova) broš. 35

Višnjeva repatica (Levsljak) vez. 1.—

Vrtinar, Rabindranath Tagore broš. 60

trdo vezano 75

Volk spokornik in druge povesti za mladino 1.00

Valentin Vodnika izbrani spisi 30

Vodnik svojem narodu 25

Zgodba Napol. huzarja vez. 2.—

Zmisel smrti 60

Zapiski Tine Gramontove 60

Zadnji dnevi nesrečnega kralja 60

Zadna pravda 50

Zmaj iz Bosne 80

Zlatarjevo Zlato 1.00

Zločin in kazen (Dostojevski) 2 knjigi tr. v. 3.—

Za milijoni 65

Zenini naše Koprnelce 35

Zmote in konec gospodične Pavle 35

Zgodovinske anekdoti 30

Zbirka slovenskih povesti:

1. zv. Vojnomir ali poganstvo 35

2. zv. Hudo brezdnjo 35

3. zv. Vesele povesti 35

4. zv. Povesti in slike 35

5. zv. Študent naj bo. Naš vsakdanji kruh 65

Zbrani spisi za mladino (Gangl):

1. zv. trdo vezano. Vsebuje 15 povesti 50

2. zv. trdo vezano. Pripovedke in pesmi 50

3. zv. trdo vezano. Vsebuje 12 povesti 50

4. zv. trdo vezano. Vsebuje 8 povesti 50

5. zv. trdo vezano. Vinski brat 50

6. zv. trdo vezano. Vsebuje 10 povesti 50

Umetniške knjige s slikami za mladino:

Pepelka; pravljica s slikami 1.60

Rdeča kapica; pravljica s slikami 1.00

Seguljčica; pravljica s slikami 1.00

Trnoljčica, pravljica s slikami 1.00

Knjige za slikanje:

Mladi slikar 75

Slike iz pravljic 75

Knjige za slikanje dopisnic, popolna z barvami in navodilom:

Mlada greda \$1.—

Mladi umetnik 1.20

Otroški vrtec 1.20

Za kratek čas 1.20

Zaklad za otroka 1.20

I G R E :

Beneški trgovec. Igrkaz v 5 dejanj 60

Burke in šaljivi prizori, eno in več dejank 84

Dolina solz. 3. enodejanke: Dva svetovna. Dedščina. Trpini 1.00

Dnevnik. Veseloigra v 2 dejanjih. 30

Cyrano de Bergerac. Hoerična komedija v 5 dejanjih. Trdo vezano 1.70

Divji lovec. Narodni igrokaz s petjem v 4 dejanjih 50

Eda, drama v štirih dejanjih 30

Hlapec Jernej, v 9 slikah 50

Krivopriječnik. Narodna igra s petjem v 3 dejanjih 35

Mati, Meško, tri dejanja 70

Marta, Semen v Richmondu 4 dejanja 30

Starinarica. Veseloigra v 1. dejanju 30

Ob vojski. Igrkaz v štirih slikah 35

Sovražnik žensk, enodejanke 30

Poljub, v dveh dejanjih 30

Tončkove sanje na Miklavšev večer. Mladinska igra s petjem v 3 dejanjih 60

R. U. R. drama v 3 dejanjih s predigro (Čapek) vez. 45

Revizor, 5 dejanj trda vezana 75

Ujetnik carevine, veseloigra v 2. dejanjih 30

Veronika Deseniška, trda vez. 1.50

Za križ in svobodo, igrokaz v 5 dejanjih 35

Naročilom je priložiti denar, bodisi v gotovini, Money Order ali poštne znamke po 1 ali 2 centa. Če pošljete gotovino, rekomandirajte pismo.

Ne naročate knjig, katerih ni v ceniku. Knjige pošiljamo poštino prosto.

"GLAS NARODA"
 SLOVENIAN PUBLISHING CO.
 82 Cortlandt St., New York

Anton Čehov:

ZNAMENITI LJUDJE

Svatbe Olge Ivanovne so se udeležili vsi njeni prijatelji in dobri znanci.

— Poglejte ga! Ni li res, da je na njem nekaj posebnega? — je nagovarjala svoje prijateljce, kakor moža, kakor bi želela pognaniti, čemu je poročila preprostega, čisto navadnega in neznamenitega človeka.

Njen mož Osip Stepanič Dimov, je bil zdravnik v činu titularnega svetnika. Opravljal je svoje posle v dveh bolnišah, v eni kot izredni ordinator, v drugi kot prosektor. Vsak dan ob devetih zjutraj pa do opoldne je sprejemal bolnike in posloval v prvi bolnici, a popoldne se je vozil s konjsko železnico v drugo bolnico, kjer je raztešal trupla umrlih bolnikov. Njegova zasebna praksa je bila malenkostna, kakih 500 rubljev letno. To je bilo vse. Kaj naj šepovemo o njem?

Nasprotno Olga Ivanovna in njeni prijatelji pa dobri znanci niso bili tako navadni ljudje. Vsak med njimi je bil na ta ali oni način znamenit in za znan, imel je že ime in se štel za imenitnega, ali sicer še ni bil znamenit, a je imel pomno bleščajih nad, da postane. Tu smo imeli približno videti umetnika od dramskega gledališča, ki je bil velik, že davno priznan talent, lep, razumen in skromen človek, iziboren recitator, ki je učil Olgo Ivanovno deklamirati. Dalje je bil tu operni pevec, dobrodušen debeluhar, ki je zdihovaje uverjal Olgo Ivanovno, da se sama ugonablja; ako bi ne bila malomarna in bi se lotila stvari, bi se razvila v odlično pevko. Bilo je nekaj umetnikov, zlasti žanrist, animalist in pejsažist Rjabovskij, krasen, plavalas — mlad človek pri 25 letih, ki je imel na razstavih lepe uspehe in je prodal svojo zadnjo sliko za 25 rubljev. Popravljala je Olgi Ivanovni njene študije in pravil, da iz nje lahko še kaj postane. V družbi smo opazili violončeliste čigar instrument je plakal in ki je javno izjavljal, da zna izmed vseh znanih ženskih spremljateljic edina Olga Ivanovna. Končno je bil med njimi literat. Še mlad, a že znan, ki je pisal novele, drame in povesti. Še kdo? No, še Vasilij Vasiljevič, graščak in posestnik, diletant-illustrator in vinjetist, ki je silno ljubil stari ruski slog, bilimo in epos. Na papirju, porcelanu in okrajnih krožnikih, je proizvajal pravceva čuda. Sredi te umetniške svobodnije, po usodi ljubljene družbe, nežne in skromne, ki se je spominjala zdravniške ob boleznih in katerih je bilo ime Dimov pravtako nepomembno kakor Sidorov ali Tarasov, sredi te družbe se je počutil Dimov tujeja, nepotrebnega in neznanega, dasi je bil visoke postave in širokopleč. Zdelo se je, kakor da nosi izposojen frak in da ima brado kakor trgovski pomočnik. Nasprotno pa bi, ako bi bil pisatelj ali umetnik, govorili, da spominja na Zola.

Igralec je pravil Olgi Ivanovni, da je s svojimi predivnimi lasmi in v poročni obleki zelo podobna vitki višnji, ko je spomladila vsa pokajta z belim cvetjem.

— Ne, poslušajte! — ga je prekinila Olga Ivanovna in ga zgrabila za roko. — Kako se je to moglo tako nenadoma zgoditi? Poslušajte, poslušajte! Moram vam povedati, da sta bila moja oča in Dimov zaposlena v isti bolnici. Ko je ubogi očka zbolel, je Dimov vse dni in noči prečel ob njegovi postelji. Tolika požrtovalnost! Poslušajte, Rjabovskij! — In vi, pisatelj! Poslušajte, to je zelo zanimivo. Stopite bliže! Kolika požrtovalnost! Kako iskreno sočutje! Tudi jaz ponovo nisem spala in sem sedela pri očetu in — zgodilo se je. Moj dobri Dimov se je zaljubil vame do ušes!

— Ti, Dimov, si moder, plemenit človek, — mu je govorila. — A ti imaš zelo veliko napako. Ti se prav nič ne zanimiš za umetnost. Ti opravlaš največji godbo i slikarstvo!

— Ne razumem jih, — je krat-

ko odgovarjal. — Vse življenje sem se bavil z naravoslovjem in medicino in nisem imel časa brigati se za umetnost.

— Ah, to je strašno, Dimov! — Zakaj? Tvoji znanci ne poznajo naravoslovja in medicine, a vendar jim tega ne očitaš. Vsa krasota svoje! Jaz ne razumem potrkajinskih slik in oper, a si mi slimi: Ako jim posvečajo modri ljudje vse življenje, a drugi plačujejo zanje ogromne svote, tedaj so potrebne. Jaz ne razumem. Toda ne razumeti, se ne pravi tajiti.

— Daj, da ti stisnem tvojo vrlo roko!

— Po obedu je Olga Ivanovna zahajala k znanecem, nato v gledališče ali h koncertom in se vračala domov po polnoči. Tako se je godilo vsak dan.

Ob sredah je prirejala večern zabave. Pri teh večerih gospodinja in gostje niso igrali kart in plesali, temveč so se kratkočasili z raznimi umetnostmi. Igralec iz dramskega gledališča je deklamiral, pevec je pel, slikarji risali v albume, ki jih je imela Olga Ivanovna dovolj, violončelist je sviral, a gospodinja sama je risala, modelirala, pela in spremljala. — V odmorih med deklamacijami, godbenimi in pevskimi točkami so govorili in se pričelili o slovestvu, gledališču in slikarstvu. — Dam ni bilo, ker je Olga Ivanovna smatrala vse ženske razen igralk in svoje šivljive za puste in priskutne. Ni bilo večera, da ne bi gospodinja podhrtevala ob vsakem glasu zvončice in zmagoslavno govorila: — To je on! — Pod "on" je razumela vedno kako novo znamenitost. Dimov ni bil navzve v sobi za goste in nihče se ni zanj brigal. Baš ob polnvanjstih pa so se odprla vrata v obednico, pokazal se je Dimov s svojim dobrodušnim, krofkam nasmehom in povabil družbo, manjš si roke:

— Izvolite, gospoda, nekoliko prigrizniti!

Vsi so se preselili v obednico in vsakokrat zagledali skledo z ostrigami, kos gvanjati ali teletine, sardine, sir, kavjar, gobe, žganje in dve steklenici vina.

— Moj mili "maitre d'hotel!" je dejala Olga Ivanovna, vneto tleskajoč z rokami. — Ti si krasen, očarajoč! Gospoda, poglejte njegovo čelo! Dimov, pokaži se! Gospoda, glejte! Ima obraz kakor bengalski tiger; a dober, blag izraz, kakor jelen. Oj, mili moj! Gostje so jedli in opazujoči Dimova mislili: Res je imeniten dečko! Kmalu pa so ga pozabili in nadaljevali pogovore o gledališču, godbi in slikarstvu.

Mlada soproga sta bila srečna in življenje jima je prijetno potekalo. Vendar tretji teden njunega medenega meseca ni bil povsem srečen, okusila sta še žalost. Dimov je nalezel v bolnici šen, ležal šest dni v postelji in si moral čisto postriti svoje krasne lase. Olga Ivanovna je sedela pri njem in grenko plakala. Ko je okrevla, mu je zavila ostrizeno glavo v bel robec in ga začela slikati kot beduina. In oba sta se veselila. Čez kak tri dni, ko je ozdravel in začel spet hoditi v bolnico, ga je zadela nova nezgoda.

(Dalje prihodnjič.)

— Ne razumem jih, — je krat-

ko odgovarjal. — Vse življenje sem se bavil z naravoslovjem in medicino in nisem imel časa brigati se za umetnost.

— Ah, to je strašno, Dimov! — Zakaj? Tvoji znanci ne poznajo naravoslovja in medicine, a vendar jim tega ne očitaš. Vsa krasota svoje! Jaz ne razumem potrkajinskih slik in oper, a si mi slimi: Ako jim posvečajo modri ljudje vse življenje, a drugi plačujejo zanje ogromne svote, tedaj so potrebne. Jaz ne razumem. Toda ne razumeti, se ne pravi tajiti.

— Daj, da ti stisnem tvojo vrlo roko!

— Po obedu je Olga Ivanovna zahajala k znanecem, nato v gledališče ali h koncertom in se vračala domov po polnoči. Tako se je godilo vsak dan.

Ob sredah je prirejala večern zabave. Pri teh večerih gospodinja in gostje niso igrali kart in plesali, temveč so se kratkočasili z raznimi umetnostmi. Igralec iz dramskega gledališča je deklamiral, pevec je pel, slikarji risali v albume, ki jih je imela Olga Ivanovna dovolj, violončelist je sviral, a gospodinja sama je risala, modelirala, pela in spremljala. — V odmorih med deklamacijami, godbenimi in pevskimi točkami so govorili in se pričelili o slovestvu, gledališču in slikarstvu. — Dam ni bilo, ker je Olga Ivanovna smatrala vse ženske razen igralk in svoje šivljive za puste in priskutne. Ni bilo večera, da ne bi gospodinja podhrtevala ob vsakem glasu zvončice in zmagoslavno govorila: — To je on! — Pod "on" je razumela vedno kako novo znamenitost. Dimov ni bil navzve v sobi za goste in nihče se ni zanj brigal. Baš ob polnvanjstih pa so se odprla vrata v obednico, pokazal se je Dimov s svojim dobrodušnim, krofkam nasmehom in povabil družbo, manjš si roke:

— Izvolite, gospoda, nekoliko prigrizniti!

Vsi so se preselili v obednico in vsakokrat zagledali skledo z ostrigami, kos gvanjati ali teletine, sardine, sir, kavjar, gobe, žganje in dve steklenici vina.

— Moj mili "maitre d'hotel!" je dejala Olga Ivanovna, vneto tleskajoč z rokami. — Ti si krasen, očarajoč! Gospoda, poglejte njegovo čelo! Dimov, pokaži se! Gospoda, glejte! Ima obraz kakor bengalski tiger; a dober, blag izraz, kakor jelen. Oj, mili moj! Gostje so jedli in opazujoči Dimova mislili: Res je imeniten dečko! Kmalu pa so ga pozabili in nadaljevali pogovore o gledališču, godbi in slikarstvu.

Mlada soproga sta bila srečna in življenje jima je prijetno potekalo. Vendar tretji teden njunega medenega meseca ni bil povsem srečen, okusila sta še žalost. Dimov je nalezel v bolnici šen, ležal šest dni v postelji in si moral čisto postriti svoje krasne lase. Olga Ivanovna je sedela pri njem in grenko plakala. Ko je okrevla, mu je zavila ostrizeno glavo v bel robec in ga začela slikati kot beduina. In oba sta se veselila. Čez kak tri dni, ko je ozdravel in začel spet hoditi v bolnico, ga je zadela nova nezgoda.

(Dalje prihodnjič.)

— Ne razumem jih, — je krat-

Pismo iz Benetk

Benetke, v maju. Polagoma se je nižal večer. Nad lagunami so zažabesteli zdajpazdaj žarki lahno naoblakene večerne, ga solca. Sedeli smo v gondoli, ki je bilo težko valove v smeri proti otoku mrtvih, Campo santo je ležal pred nami kakor Boecklinova slika. Kroginkrog lagune, zadaj Benetke s kanali, palačami in stolpi, na desni arsenal in začetek Lida, na levi morskala dajava z ladjami in čolni. Nad vsem pa večern razpoloženje, svetlostinje nebo, rumeno obrobjeni oblaki. Trepa bilo puresa Theofila Gautiiera ali Maurice Barresa, pisma krasnih "Pisem in Benetk", da bi opisal to čudovito zmes življenja in pravljice, ki je opajala čustva kakor orientalski hašiš.

Ko je prišel mimo parnik, se je gondola zazibala in lahko kot plesalka šinila po široki brazdi. Gondoljer Camillo je stal ob kljuni in z gračijožno pozno pristnega Benetčana obračal veslo. Na zagorelem obrazu mu je ležal dobrodušen smehljaj. Dolgo je bil čakal na obal, dolgo moledeval tuje, preden je dobil delo.

— Vsi se vozijo s prokletimi parniki, — je pravil v čisti italijansčini. — Pridejo v Benetke pa se vozijo v vaporettih. Da jih ni sram.

In nam je pripovedoval o ubostvu gondoljerjev, o propadanju gondole, "La gondola e' morta", se mu je izvilo iz prsi, ko je pravil, koliko zaslužka požro motorni čolni in parniki. Kakor da je čital Barresa je tožil, da gineva poezija Benetk. Motor jo ubija. Glej ga, gondoljera — sem si mislil — kako dobro diagnozo ima. Motor ubija stare, doževske Benetke in jih pretvarja v muzej. Umirajo stari bogovi. Pogreza se svet velikih sanj in globokih strasti. Realizem davi romantiko in jo izpreminja v mamijo. Benetke, najromantičnejše mesto v Italiji, postajajo taka mumija. ... Gondoljer Camillo ne ve, da motor uboja vso civilizacijo, slonečo na tistih temeljih, kateri so dali tudi Benetkam slavo: na individualizmu in harmoniji s prirodo. Strop ubija lepo in zaslužniju človeka.

Camillo nam je pravil, da se bodo najbrže Benetčani spametovali: obstoji načrt, da zgrade velik predor pod morjem, v katerem bo vozila električna železnica. Potem bodo odpravili motorne čolne in parnike in kanali; gondoljerji bodo lahko zopet zavladali na benetških vodah.

Gondola, črna kakor rakev in zašiljena na kljuno kakor doževa, je plula po laguni in se bližala cipresovemu gaju na otoku mrtvih. Počasi smo pristali ter se potihoma napolnili skozi cerkev na grobišča. A prišli smo prepozno: proti večeru zapro pokopališče. Treba je bilo zapustiti romantični boecklinški otok in se vrniti v mesto. Zopet se je zrealila v vodah tiha, emanholična poezija benetčanskega večera.

— Na dan Vseh svetih morate biti tukaj — je pravil Camillo. — Takrat je na lagunah med mestom in Campo santo toliko čolnov in gondol, da nastane most. Ljudje lahko pridejo po suhem k svojim mrtvim.

Šinilo mi je v mislih: Kaj bi Benetčani častili mrtve, ko so vse Benetke zgolj umiranje, lepo, udano umiranje. Mrlič z glorio življenja, kakršnega ne bo nikoli, nikoli več! V današnji prazni dobi je tako umiranje lepše od življenja. Lepše nego naše nazovi življenje, mehanična funkcija telesa in duha, brez strastnih čustev, močnih spoznanj in velikih idej.

Kakor v otroških pravljicah smo prihajali vs prvimi večernimi senecami v tih kanal, med visoke hiše z marmornimi stopnicami. Smuknili smo pod lokom mosta, ki veže obalo in zavili v umazano vodo postranskega kanala. Čm dalje smo prihajali, grša je bila voda. Iz hiš, ki jih stoletja mljuje ob nogah svetlosveta voda, plazeč se kakor neugnana pohota, in zapuščajoč izmuzne pege mahu in lišajev — iz obotne, zanemarjenih hiš in palač — je ved smar. Pljuskali so valovi in nosili gon-

dolo v blago molčanje benetškega večera.

Prosili smo Camilla, da naj nam zapoje kako benetško. Naivni tujci! Kako naj gondoljer poje, ko je kruh tako boren, ko gondola umira! A počasi se mu je vendarle razširil dober smehljaj; udal se je Camillo in zapel benetško romanco. Pel jo je z glasom, ki je utegnil biti nekoč lep tenor in ki je dočival tu pod oboki mostov, na vodi, v tipično benetkem osrednju nepozabno timbre. Toda ta romanca je bila melanholična kakor benetški kanali s propadajočimi palačami in cerkvami.

— Vse kakor v podlistku romantičnega potopisa, — je dejal nekdo.

Vse nevsakdanje, vse napol pravljica.

Tedaj smo prispeli v Canal grande. Tu so Benetke najlepše, najpompoznejše, najživahnije. Tu utriplice njihova srčna žila, vodeča k sreči: Piazza san Marco. V večernem mraku se zde palače izrazitejšje ko čez dan; bolj pride do besede benetški stil, izražajoč neko orientalsko mistiko, duha vod. pozicijo morskoga obrčaja. Tu sem se spomnil Gantierjevih besed, da so Benetke kakor Venera, ki je vstala iz slanege morja. In zares vsi ti beli stebri, te prelepe fasade, balkoni, vso bogastvo ornamentike in večernih bojah značaj morskih pen, svete sil Posejdonove! Na vozniji skozi Canal grande, tja na Riva dei Schiavoni doživljaj vsa zgodovino, vso našo veličino "Kraljice modre Adrije". Tu stoje najlepše palače, katerih vsaka ima svojo zgodovino in kak večni odmev v evropski kulturi; ali sujet v Shakespeareovih dramah, ali Byronove verz ali mistično godbo v Wagnerjevi glasbi ali ljubavno zgodbo v spisih francoskih in italijanskih pripovednikov in — če hočete — našega Ive Vojnoviča v "Gospodji sa suncobranom". Vse pripoveduje, vse vodi v preteklost. Pred slovomko ožive slike Getile Bellinija, slikarja benetških procesij, pa Vittoria Carpaccia iz zakea quatrocena, ki je slikal mogočne dožde, ponosne patricije, razkošne lepotice, gondoljere, lunojasne benetške noči v davnih dneh — pred štirimi stoletji.

Ziblje se motna voda, pljuska ob hiše z obeh strani kanala, trepečejo prve luči; stari Ponte di Rialto razteza svojo mračno, masivno podobo nad valovi. Mimo nas piskajo parniki in ropotajo motorni čolni, gondola se niha na razsrjenih valovih, ki butajo ob mramorne stopnice patricijskih hiš. A Camillova sigurna roka brzda vodo in vodi gondolo spretno po kanalu, ki je poln prometa.

— Kanalje grde, — se huduje Camillo nad preklanicami "vaporetti" — glejte jih, kako vzburkajo valova. Vse spomenike bodo uničili, vse Benetke razdejali.

Pritrjujamo ma in se smojemo njemu, večernemu razpoloženju v Benetkah, tihi sreči, da obstoje lepi trenutki v življenju.

Mimo nas plovijo zakrite gondole z zaljubljenici; plovijo v tih kanale, kjer bodo lahko nemoteno uživali benetško ljubezen. Spominjam se Puškinovoga Evgenija Onjeginina in silnega vzhičenja ruskega severnjaka za tople noči na benetških vodah.

Nočej Italiji zlatoj.

Ja njegoj naslažaj na volje, s veneciankoju mladog

To govorilvoj, to njemoj.

Plivja v tajinstvenogj gondolje ...

Tedaj so se oglasil benetški zvonovi; zazvonil je angelus in zvonilo je po vseh cerkvah, zvonilo čez mesto in nad vodami, zvonilo v somraku, ko že je nad morjem ugašala zolja. Kidor je slišal godbo benetških zvonov v mračnem večeru nad vodami, je ne bo pozabil nikoli. Tako nemara zvone zvonovi sumo še v severnih Benetkah — v Bruoggah, Bodenbachoven — "Mrtven mestu".

Šinili smo mimo divne Palazzo Ca' d'Oro potem mimo hiše, v kateri je Otelo ljubil Desdemono; na desnici pred nami je bila mogočna opatiija San Giovanni z ve-

liko kupolo, ki se vidi daleč čez morje; potem široka laguna de peščenega Lida in onkraj morje — Adrija. Kmalu se je pojavila prekrasna doževa palača, kjer smo smo igstopili in dali slovo dobremu Camillu.

Moi pred doževno patačo! Sprehod ob slovanski Riva dei Schiavoni, mestu, kjer so se v davnih dneh izkrevali dalmatinski mornarji, kjer so bratje Velega Jožeta peli junaško pesem, pripravljajoč galeje na daljno pot za benetško slavo in moč! ... Pa tajinstveni Ponte dei Sospiri, most iz palače razkošja v zemeljsko imitacijo Dantejevega fantastičnega "Inferno" — v benetške ječe. Večer na morskem obrčju, z luno kot diskretnim lampijonom nad vodami ... Prihajajoče latje, gondole, parniki ... Pomikajoč tisočogla-ve elegantne množice na molu ...

Treba je doživetja. Doživetja sebe, sveta, preteklosti; doživetja mliljivosti in večnosti.

B. Borika.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

F. P. — Pišete nam, če bi lahko dobili sem v Ameriwi svojega pet-najstletnega brata, da bi hodil tukaj v šolo. Najprej morate dobiti od šole potrdilo, da bo v šolo sprejet. To potrdilo mu pošljite v stari kraj. Ker ste ameriški državljan in ker se morate obvezati, da boste skrbeli zanj, bo vaš brat na temelju tega potrdila najbrž došil pri tamoznjem ameriškem konzulu tudi dovoljenje, da se bo smel priseliti neoziraje se na kvoto.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA 'GLAS NARODA' NAJVEČJI SLOVENSKE DNEVNIK V ZDRUŽENIH DRŽAVAH

Nāše poslovanje,

katero temelji na izvrstnih zvezah s prvovrstnimi zavodi v stari domovini in na mnogoletni skušnji, nam omogoči vse v našo stroko spadajoče zahteve naših rojakov popolnoma zadovoljiti.

Pošiljatve v Dinarjih in Lirah preskrbujemo po jako zmernih cenah.

Dolarske pošiljatve izvršujemo v Jugoslaviji za 4% pristojbino od poslanega zneska, za zneske do \$25, računamo \$1;

v Italiji za 3% pristojbino, za zneske do \$25.00 računamo 75c.

Za naše čeke plačljive v dolarjih na Reki znaša pristojbina 2% od vsakega zneska.

Preskrbujemo v hranilnicah v stari domovini naložen denar in izplačujemo provitrednost v Dolarjih. Dalje tudi prevzamemo tam shranjene Dolarje ter jih tukaj izplačamo koristnikom.

Preskrbujemo in uredimo vse potrebno za potovanje v staro tozadovino in za povratek in dajemo vsa tozadovna navodila brezplačno.

FRANK SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street, : New York, N. Y.

ANTHONY BIRK

HIŠNI IN SOBNI SLIKAR IN DEKORATOR

PROVZAMEM VSAKO V TO STROKO SPADAJOČE DELO.

ROJAKI, PREDNO ODDASTE DRUGEMU NAROČILO, VPRAŠAJTE MENE ZA CENO.

359 Grove Street, Ridgewood, Brooklyn, N. Y. Telephone: Jefferson 6253

DR. LORENZ

642 Penn. Ave., PITTSBURGH, PA.

EDINI SLOVENSKE GOVOREČI ZDRAVNIK

ŠPECIJALIST MOŠKIH BOLEZNI.

Moje stroka je zdravljenje akutnih in kroničnih boleznih. Jaz sam še zdravim nad 25 let ter imam skušnjo v vseh boleznih in ker znam slovensko, zato vas moram popolnoma razumeti in spoznat vaše bolezn. da vas ozdravim in vrnem moč in zdravje. Skozi 23 let sem pridobil posebno skušnjo pri zdravljenju moških boleznih. Zato se morate popolnoma zanesti na mene, moja skrb pa je, da vaša popolnoma ozdravim. Na odlašajte, ampak pridite šimprej. Jaz ozdravim zastrupljeno kri, mazulje in liče po telesu, bolezn. v grlu, izpadanje las, blečine v kožah, staro rano, oslabetost, živčne in bolezn. v mehurju, ledicah, jetrah, želodcu, rmenico, revmatizem, katar, zlate žilo, naduha itd. Uradne ure: V ponedeljek, sredo in petek od 9. dopoldne do 8. popoldne; v torek, četrtek in sobota od 8. dopoldne do 5. večer; v nedeljah in praznikih od 12. dopoldne do 3. popoldne.

Posebna ponudba našim čitateljem

Prenovljen pisalni stroj "OLIVER" \$20.

8 streličko va slovenske črke, č, š, ž — \$25.00

'OLIVER' PISALNI STROJI SO ZNANI NAJBOLJ TEPEŽNI

Pisati na pisalni stroj ni nikaka umetnost. Takoj laš

Ke vsak pila. Hitrost pisanja dobita s vajq.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

OLIVER PISALNI STROJI

OLIVER PISALNI STROJ

OLIVER PISALNI STROJI

OLIVER PISALNI STROJ

OLIVER PISALNI STROJI

OLIVER PISALNI STROJ

OLIVER PISALNI STROJI

OLIVER PISALNI STROJ

OLIVER PISALNI STROJI

OLIVER PISALNI STROJ

OLIVER PISALNI STROJI

OLIVER PISALNI STROJ

SOLANA.

ROMAN.

Za "Glas Naroda" priredil G. P.

47

(Nadaljevanje.)

— Dobro, ljubim te cvetke kljub slabemu slovesu, ki ga uživa- jo. — Torej zelo zgodaj gre sestra Margareta na vrt? — Ne vsaki dan, gospod baron. Danes je bila pač izjema. — Tako, tako.

Ko je Friderik odšel, se je sklonil Maurus nad cvetke in lotilo se ga je neodoljivo hrepenenje.

Hotel se ji je zahvaliti ter ji pogledati v oči. Njegov sklep je bil storjen. Čakal je le primernege časa. Po zajutruku, ko je Joried počivala, je hitro odšel po stopnjicah navzgor ter lahko potrkal na vrata bolniške sobe.

Približali so se lahni koraki. Vrata so se previdno odprla in ljubko lice Margarete je pogledalo ven.

Njeno blede lice je zopet obilila rdečica, ko je tako nepričako- vano zagledala Maurusa pred seboj.

Pomignila je z roko, stopila preko praga ter previdno zaprla vrata za seboj.

— Gospa baronica spi, — konečno! Kako hvaležna sem Bogu zato, kajti bil je zadnji čas, ker so njene moči prehitro pojemale.

Podal ji je roko ter nežno stisnil njene vitke prste.

— Kako hvaležen sem vam za vsjo ljubezen in skrb, ki jo po- svečate bolnici! — je rekel priprosto, a vendar je tičalo v njego- vem pogledu ter v izrazu njegovega glasu nekaj, kar ji je zopet po- gnalo kri v lice. — Ali imate za trenutek časa, sestra Margareta? Prosim, sedite tukaj k meni in dajva malo kramljati. Tako malo sem čul o stanju tete, da bi se rad podrobneje informiral in vsled tega mi ne morete zadržati svojega počivala.

Pripravila je dva stola in Margareta je sedla na enega.

Pripovedovala je o zadnjih par dneh, kako se je stanje bolnice naenkrat poslabšalo in kako je zdravnika posebno vznemirjala ve- lika slabost srea. Predpisal je prašek kafe, a tudi v tem slučaju je bil učinek minimalen, komaj opazljiv.

— Torej se boji najhujšega? — Njegove modre oči so zrle resno in obraz je razodval sočutje, ki ga je občutil v tem trenutku.

— Upajmo, da bo postalo boljše. Njeno stanje ni še nevarno za življenje, vendar pa lahko postane.

Se nekaj časa se je sukral pogovor krog bolnice, a nato ga je obrnil Maurus na druge stvari.

Zahvalil se ji je za veliko ljubeznjivost, ker je mislila na praz- ne vaze. Zanimal se je za hišo diakonistinj, kateri je pripadala in prav posebno ga je vselilo, da ne pripada nobenemu katoliškemu redu.

Kramljala sta vedno bolj živahno in njemu je prav posebno ugajal njen smehljaj. Ni se je mogel nagledati in ni se mogel nasi- titi blagoblastnosti njenega glasu.

Šum v bolniški sobi je predramil Margareto. Vzarvala se je.

— Najbrž se je zopet predramila — ter sega po kozarec, — je Margareta preplašeno zasopetala. — Oprostite, gospod baron, mo- ram ji pomagati. Ah, kako malo časa je počivala!

Kako odkritosrčna je bila v skrebnosti za usodo bolnice!

Maurus je stal ter zrl kot očaran na vrata, skozi katera je iz- ginila. Globoko je vzdihnil in njegove oči so žarele od radosti.

Nato se je obrnil ter hitro odšel nazaj v svojo sobo.

Naslednjega dne je stal ob istem času zopet pred vratmi bolni- ške sobe in Margareta je zopet stopila preko praga ter kramljala ž njim. Ko pa se je proti večeru Joried odpeljala na pristan, je pri- šel baron zopet po stopnjicah navzgor, da se informira glede sta- nja bolnice.

Vsaki pot, kadar je prišel, je obilila izdajalska rdečica lice mlade deklice in stiki med obema mladima človekoma so postajali vedno bolj prijateljski. Margareta je z burno utripajočim sream pri- čakovala njegovega prihoda in tudi on je nestrpno pričakoval uro- snidenja. Pač slučaj je bil tudi, da je prišel baron na vrt v zgodnji jutranji uri ter našel tam Margareto.

Smehljaj se ji je nasproti.

— Vsa čast taki zgodnji promenadi! Jaz kot vojak sem vajen pričakovati sonca pod milim nebom, — a vi?

— Meni ostane le ta ura, da se navdijem istega tona. Pričela sta se izprehajati, a se nista brigala za krasoto, ki so ju obdajale. Gledala sta le drug drugemu v oči, ne meneč se za vse drugo.

Tako so potekali dnevi ter predli zlate nitke vedno bolj trdno in neločljivo krog teh dveh mladih človeških sre, ki bi najraje po- skakovala od blažene radosti ter prve, blažene ljubezni, če bi bole- zen stare baronice, ki je postajala vedno bolj opasna, ne zasenčila kot oblak njune sreče.

Maurus jo je ljubil s polno gorečnostjo plemenitega in še nedo- taknjenege srea ter je vedel in občutil, da je našla njegova ljube- zen odmeva. To ga je spravilo v stanje sanjave blaženosti, ki ne po- zna nikakih želja in ki le uživa trenutke v zavesti, da mu je posest sree zagotovljena. Margret je le blaženo dvigala svoj pogled k zvezdam ter vedela le eno, da se je namreč za vedno in vedno po- lastil njenega srea. — Če jo ljubi? — Tega ni vedela in tudi ne vr- jela, — kajti v svoji skromnosti je zavrnila tako drzno misel.

Joried je tajno šepetala s teto ter jo z vsjo iskrenostjo in než- nostjo prosila, naj ugodi neki njeni želji. — Bolnica, zatopljena v misli, si je pogladila z roko čelo ter zasopetala:

— Imaš prav, draga, na to sem čisto pozabila. Takoj bom obve- stila Maurusa, predno bo še prezopno.

Oči grofice Perpinagu so se zabliskale v zmagooslavlju. Poslala je Margareto v park ter ukazala, naj gre ter sporoči takoj mlademu gospodu baronu, da želi teta govoriti ž njim.

Ko je hotela zopet stopiti v bolniško sobo, je napravila hišna, ki je slišala naročilo, kaj čuden obraz.

— Gospod poročnik je čisto dobro poučen o stanju gospe baro- nice. Vsaki dan pride enkrat ali dvakrat semkaj v dvorano ter se zabava s sestro Margareto in jutruj, na vse zgodaj, se izprehajata skupaj po parku.

Joried se je sklonila naprej, kot da ni pravilno čula. Postala je blede kot smrt.

— Ali veste to natančno? — je vprašala.

— Popolnoma natančno, kontesa.

— Tako. — Kontesa je skomignila z ramama ter se premaga- la tako, da je izgledala povsem brezbrizna. — Zekaj bi se ne zabaval z diakonistinj? Sestra Margareta je sodna in prijazna in vsakdo rad kramlja ž njo.

(Dolgo pričakovanje.)

French Line
Compagnie Générale Transatlantique
FROM COVENS DICK TO COVENS DICK

**SAMO ŠEST DNI PREKO
Z OGROMNIMI PARNIKI NA OLJE**

FRANCE 19. JUNIJA

PARIS — 27. JUNIJA.
HAVRE — PARIŠKO PRISTANIŠČE
Kabine tretjege razreda z umivalniki in tekočo vodo za 2, 4 ali 6 oseb. Francoska kuhinja in pijača.

19 STATE STREET NEW YORK

ALI LOKALNI AGENTJE

Predavanje o Ligi narodov.

V Ligi narodov, ki se je nastala v razkošnem modernem vele- mestu francoske Švice, v Ženevi, delujejo in uradujejo uradniki iz vseh mogočih dežel in držav. Med temi so zastopani tudi Jugoslovenci. Če se ne motimo se nahajajo v službi Zveze narodov po en Slove- nec, Hrvat in Srb. Zadnji je gosp. Gjoka Popović iz ugledne beo- grajske rodbine. Po naročilu gene- ralnega tajnika Zveze narodov, sir- ra Drummonda je že opetovano ob- iskal jugoslovensko državo ter tukaj propagiral idejo Zveze nar- odov. Že pri prejšnjih svojih po- tovanjih je pripravil teren, da so se po raznih naših kulturnih sre- diščih ustavila društva za pra- pagando ideje Zveze narodov. V Ljubljani se je za to idejo s pose- lno vnuemo zavzel profesor uni- verzitete dr. Pitamie. Tudi letošnjo pomlad je g. Popović obiskal naš- č državo in pregledal stanje, v katerem se nahaja propaganda iz- rovne in pravne organizacije, za- agitacija za idejo mednarodne mi- rovne in pravne organizacije, za Zvezo narodov. Povsod je konstatir- al razveseljiv napredek. Pri tej priliki je obiskal Ljubljano in tu v pondeljek popoldne s prijaznim so- delovanjem naših univerzitetnih o- blasti priredil javno predavanje o sedanjem sestavu, o uspehih in o bodočnosti te najmočnejše medna- rodne organizacije modernega ču- sa. Predavanje je bilo tem zanimi- vejše, ker je prihajalo iz ust moža, ki deluje neposredno na lieu mesta in ki torej pozna vsa notranja or- ganizacijska te pomembne ustanove iz lastnega izkustva.

Predavanje se je vršilo v zborni- čni dvorani univerze ob prlično številni udeležbi akademikov in drugega občinstva. Bili so prisotni tudi številni univerzitetni profesorji z rektorjem na čelu. Univerzi- tetni prof. dr. Pitamie je pozdravil predavatelja in ga predstavil slušateljstvu. Od svoje strani se je tudi gospod Popović zahvalil a- kademskim oblastem za prijaz- nost, s katero so mu šle na roko in omogočile njegovo informativno predavanje, ki je vsebovalo vse polno zanimivih podatkov o žitju in bitju sedanje Zveze narodov.

Predavatelj je najprvo nanizal nekoliko historičnih podatkov o nastanku ideje Zveze narodov. Že Aristotel je imenoval človeka dru- žabno bitje, zgodovina človeštva pa dokazuje, da je človek od svojih prvih pojavov nastopal kot družabno bitje. Še celo v živalstvu se najdejo primeri družabnega ži- vljenja čebel in mravelj. Ideja Zveze narodov se je nato propaga- rala po raznih starovškkih in sred- njeveških modrijanih, dokler ni našla v modernih filozofih in pi- sateljih prosvitljene dobe svojih klasičnih zagovornikov. Zadostu- je opozoriti na Kantovo neumirlji- vo delo "K večnemu miru", na Rousseaujev "Socijalni kontrakt" in na številne druge pisatelje za časa francoske revolucije. Ideja Zveze narodov se pa takom 19. sto- letja ni mogla pramukniti iz aka- demične knjige v realno življenje, šele svetovna vojna, uničevalka tolikih duševnih in materijalnih vrednot je rodila praktično obli- ko Zveze narodov. Bil je tu nesmr- tni prezident Združenih Držav Wilson, ki je v svojih trinajstih točkah iz leta 1917. naznanil kot cilj zapadnih zavezavkov ustanov- vitev Zveze narodov, ki naj v bo- doče onemogoči vojne in pričara kraljestvo meddržavne prava.

Že po vojni, še pred vojnimi po- ganjstvi, so zavezavci pristopili k realizaciji tega načrta. Sestavili so odbor desetorice, ki je v dolgo- trajnih sejah in razpravah določil osnovne točke pakta Zveze nar- odov. V ti desetorici se je nahajal tudi naš pokojni pariški poslanik Milenko Vesnić.

Predavatelj je opozoril na med- nami še nepoznano činjenico, da je pokojni Vesnić igral v teh raz- pravih naravnost pomembno vlo- go. Iz zapisnikov tistih razprav se razvidi, kakšno važnost je užival naš tedanji poslanik med pravni- mi in političnimi kapacitetami za- padnega sveta. Marsikatera pobu- da pok. Vesniča je bila sprejeta v osnovni pakt Zveze narodov, ki se je parafiral v 26 paragrafu in je nastopal kot uvod k vsem miro- vnim pogodbam, ki so se sklenile v Parizu l. 1919. in 1920. Važnost te- ga pakta se je dokumentirala tudi formalno na ta način, da so od- stavke mirovnih pogodb šteli kar naprej po 26. paragrafu.

K Ligi narodov je pristopilo do- danes lepo število 55 držav. Po- paktu Zveze narodov tvorijo upra- vo Zveze tile organi: glavna skupščina, ki zboruje enkrat na leto, ponavadi septembra meseca v Ženevi, svet Zveze narodov, ki zboruje štirikrat na leto, sekreta- riat s potrebnim administrativ- nim uradništvom, mednarodni ur- ad dela in pa mednarodno razso- dišče v Haagu. Osnovno načelo sedanje Zveze narodov je nujnost enoglasnosti vseh držav v politi- čnih vprašanjih. Predavatelj je na- štrel poedine komisije, nadalje je opisal način imenovanja in sestav- o sveta Lige narodov, delokrog skupščine in sveta, naloge sekreta- rarijata. Sekretarijat zaposluje nad 350 uradnikov. Dve tretjine so ženske, ena tretjina je moških. Sekretarijat stane na leto 6 milijonov švicarskih frankov. Gospod Popović je zelo nazorno predložil reševanje mednarodnih vprašanj po Ligi narodov. Kot primer si je vzel znani konflikt med Grčijo in Italijo pred dvema letoma. Branil je stališče sveta Zveze narodov pred tedaj v tem vprašanju sploš- nim občutkom ohlapne oportunitete.

Naša država uživa pri Zvezi nar- odov zelo dober ugled. Splošno odobravajo našo diplomacijo za takt, s katerim rešuje svoje me- narodne probleme. V Ženevi se hudojejo le na Poljsko, ki da je najslabši kljent Zveze narodov radi večnih in nerušljivih sporov s svojimi obsejnimi sosedi na se- veru in zapadu. Tudi v vprašanju narodnih manjšin, ki stoji direk- tno pod zaščito Zveze narodov, zavzema naša država ugoden polo- žaj. Sicer je Bolgarska opetovano intervenirala radi Makedonije. Toda Zveza narodov si je od vse- ga začetka usvojila stališče, da naša država nima bolgarske manjši- ne. Makedonsko prebivalstvo da je isto, kakor v ostalih pokrajinah naše države.

Nato je predavatelj prešel k nadvse zanimivemu vprašanju sankcij Zveze narodov. Zveza nar- odov nima niti sredstev, niti mo- čnosti, da svojo voljo, vsaj danes komurkoli imputira. Zveza nar- odov sploh nima svojo voljo, ampak je le društvo, je zbor držav in kar hočejo države, hoče tudi Zveza nar- odov. Na državah je torej, da se v tem oziru dosežejo boljše rezul- tati. Treba bo vplivati na javno mnenje, na državljane, da sami zahtevajo od svojih držav, da se podrejejo mednarodnim intere- som. Predavatelj je opozoril na velikonočno delo, ki ga je Z.

narodov izvršila v Srednji Evropi. Nadalje je udeležila številna me- narodna politična vprašanja, ki so pretela, da izžvejo vojne spoda- de. Če Zveza narodov v tem oziru danes še ne more vsega doseči, le- ži krivda za to stanje pri državah samih, ki so njene članice. Pač pa vidi predavatelj neposredno bo- dočnost Zveze narodov v takozva- nih administrativnih vprašanjih, s čemer misli na mednarodno in- icijativno organizacijo socijalnih in humanitarnih zadev Liga nar- odov je inicijativno organizirala vse polno mednarodno koristnih socijalnih in humanitarnih nalog 1 po tej poti bo vedo tesneje obli- ževala narode za skupne naloge. Zavest skupnosti bo na ta način vedno jača in neki dan lahko pre- stopi tudi na politično polje in us- tvari moralno obvezanost vseh držav za skupno pravno in mirov- no zajednico.

S to optimistično perspektivo v bodočnost je predavatelj zaključil svoje bogato informativno pred- avanje. Za predavanje je žel dolgo- trajno ploskanje avditorija.

SAMOMORI NA POLJSKEM

V zadnjem času se je število sa- momorov na Poljskem, zlasti v Varšavi, zelo pomnožilo tako, da vzbuja ta pojav zanimanje tudi v tujini. V "Kurjeru Warszawskem" razlaga S. Wostowski to epidemio- jo na ta način, da so prišli mnogi nasled pomanjkanja življenjskih po- trebščin v obupni položaj, iz kate- rega je edini izhod protovoljna smrt. Večina samomorov se izvrši impulzivno, t. j. načrt se pojavi pri nesrečnu hipoma bodisi radi te- lesnega ali duševnega trpljenja. Ker so ljudje izgubili vsako nado na bodočnost, jih je minilo tudi veselje do življenja. V Varšavi vdpaede več slučajev samomorov na ženske, nego na moške. Mlada devojka, ki vstopi v družbo, pride naenkrat v znosne razmere in živi s svojo plačo brezskrbno življe- nje. Polagoma pa se naveliča dela, njene zahteve se stopnjujejo, de- klje hoče od življenja čedalje več. V hrepenenju po prostem času ro- ma od urada v urad, menja več- krat službo in to se ponavlja dot- lej, dokler ji sploh nobena služba ni več po volji. Če se pridruži te- mu še razočaranje ljubezni, nasto- pi duševna depresija, deklica si ku- pi za zadnje krajarje strupa in gre protovoljno v smrt.

Pri moških je to drugače. Na- sitne smrti umro večinoma pijan- ci in verižniki, ki ne morejo pre- nesti nepričakovane izgube ima- tja. Tudi med akademsko omladi- no so samomori na dnevnem re- du. Iz sovjetske Rusije se širi na- mreč med poljskimi akademiki nihilizem, ki zahteva mnogo ml- adih žrtvev. Število samomorov bi se dalo skrečiti samo z moralno o- poro nesrečnih kandidatov. Člove- ška družba bi morala poskrbeti, da izginejo iz družabnega življe- nja vsi nagibi, ki silijo mlade lju- dije v smrt. Eden glavnih nagibov je seveda beda in pomanjkanje.

Ženski lasje.

Neki nemški znanstvenik je dolgo preiskoval lase na raznih ženskah. Prišel je do zanimivih ugotovitev. Znanstvenik je pred vsem ugo- tovil, da so plavi lasje gostejši kot rjavi ali celo črni. Čim temnejši so lasje, tem redkejši so. Ugotov- il je pa tudi, da so lasje debelej- ši in s tem močnejši, čim temnej- ši so. Raziskovalec je dognal, da se nahaja na glavi ženske z nor- malnimi lasmi na kvadratnem čalu, t. j. približno šestih kvad- ratnih centimetrov, povprečno 598 žrnih las, 648 rjavih in 728 rjavih. Ugotovil je nadalje, da so srednje lepi ženski lasje dolgi 70 do 90 cm. Ako bi postavil vse la- se ženske z normalnim glavam v krasom dragega za drugini, bi do- bil pri rjavolaskah lepo dolžino 80 kilometrov, pri plavolaskah pa celo 130 km.

Ako nategnemo las, vidimo, da se da raztegniti, pri nekaterih plavolaskah celo za tretjino. Kar se tiče moči ženskega lasa, je omenjeni znanstvenik ugotovil, da dva play las 68 gramov rjav- ni, dva plava 66 gramov, dva črna 64 gramov.

Kretanje parnikov - Shipping News

17. junija: Berengaria, Cherbourg; Rocham- land, Havra.

18. junija: Pittsburgh, Cherbourg, Antwerp.

20. junija: Olympic, Cherbourg; France, Hav- re; Gros, Cherbourg; America, Cher- bourg; Bremen; Volendam, Rotterdam; Dulio, Genoa.

24. junija: Mauretania, Cherbourg.

25. junija: Beigeland, Cherbourg, Antwerp; Deutschland, Boulogne, Hamburg; Bremen, Bremen.

27. junija: Paris, Havre; Homerio, Cherbourg; New Amsterdam, Rotterdam; Pres. Roosevelt, Cherbourg; Bremen; Min- nekaha, Boulogne; Andania, Cher- bourg; Hamburg; Conte Verde, Genoa.

30. junija: Pres. Wilson, Trst; s tem parni- kom po spremiljal potnike uradnik tvrde Frank Sakser State Bank.

1. julija: Aquitania, Cherbourg; La Savote, Havre; Pres. Harding, Bremen.

2. julija: Zealand, Cherbourg; Ohio, Ham- burg.

3. julija: Majestic, Cherbourg.

4. julija: Leviathan, Cherbourg.

6. julija: De Grasse, Havra.

7. julija: Columbus, Cherbourg, Bremen; Lap- land, Cherbourg.

8. julija: Berengaria, Cherbourg; George Washington, Bremen.

9. julija: Cleveland, Hamburg.

11. julija: Olympic, Cherbourg; France, Hav- re; Rotterdam, Rotterdam; Orbita, Hamburg.

14. julija: Reliance, Hamburg.

16. julija: Rochambeau, Havre; Mauretania, Cherbourg; Republic, Bremen; Sierra Ventana, Hamburg.

18. julija: Paris, Havre; Homerio, Cherbourg.

21. julija: Martha Washington, Trst; Stuti- gart, Cherbourg, Bremen.

22. julija: America, Bremen.

23. julija: Beigeland, Cherbourg; Albert Bal- tin, Hamburg.

25. julija: Leviathan, Cherbourg; Majestic, Cherbourg; Orduva, Hamburg.

28. julija: Resolute, Hamburg; Bremen, Bre- men.

29. julija: Aquitania, Cherbourg; La Savote, Havre; Pres. Roosevelt, Bremen.

30. julija: Zealand, Cherbourg; Ohio, Ham- burg.

Naravnost v Jugoslavijo

Potujte na velikih parnikih, ki pri- stanajo tako v domovini, da je treba potovati le par ur z železnico. No- benih viševelj ni treba.

IZLETNIŠKI PARNIK
PRESIDENTE WILSON
odpuje NARAVNOST V TRST
dne 30. JUNIJA

Cena do Trsta III. razred \$100, z vojnim davkom; tia in nazaj samo \$122.00 in vojni davek \$5.—Zeleznica iz Trsta do Ljubljane samo \$1.20. Vozni list iz Trsta do New Yorka samo \$107.50.

Posebne cene za tja in nazaj. Naj- bolj cena in udobna proga za potova- vanje.

GOSULICH LINE of TRIESTE
Phelps Bros. & Co., 2 West St., New York

AVSTRIJA IN NEMCIJA

Na zboru vsenemške stranke v Avstriji na Dunaju, je imel pred- sednik avstrijskega parlamenta dr. Dinghofer velik govor, na ka- terem je razpravjal o vprašanju združitve Avstrije z Nemčijo. Iz- javil je med drugim: "Pristase donavske federacije v Avstriji pahko prestejemo na prstih obeh rok. Celo nasprotnik združitve bivši ministrski predsednik Hus- sarek cenil pristase združitve v Avstriji na 95 odstot vsega prebi- valstva. Vsenemci ideje združitve Avstrije z Nemčijo ne bodo nikdar izdali, če tudi bodo morda pri- lagodili svojo taktiko danim raz- meram. Temu smotru je bilo tudi posvečeno njegovo in podkanceler- ja dr. Franka potovanje v Berlin. Dr. Dinghofer je zaključil svoj govor z izjavo: Združitve je in o- stane na pohodu, prebivalstvo Av- strije in Nemčije to hoče in te vo- lje ne bo trajno mogla zadržati no- bena sila na svetu. Svetovni red ni danes nikakor, tako železen, da bi ga mogli smatrati za stalen. Tu- di za nas zopet pride čas, ko z že- lezno dolednostjo izvedemo svojo voljo."

NA PRODAJ

osebna Liberty touring kara, ranovno prebarvana in v dobrem stanju se radi pomanjkanja pro- stora proda za ceno \$125.00.

Kdor bi se za njo zanimal, naj mi piše in jo po dogovoru pripel- jem v New York. — Jože Zelenc, 62 Prospect Street, Greenwich, Conn. (2x 1617).

Frank Sakser State Bank
82 Cortlandt St., New York

Pozor čitatelji.

Opozorite trgovce in o- brtnike, pri katerih kupu- jete ali naročate in ste s njih potrebo zadovoljni, da oglašujejo v listu "Glas Naroda". S tem boste vstregli vsem.

Uprava "Glas Naroda".

Prav vsako

kdor kaj išče; kdor kaj ponuja; kdor kaj kupuje; kdor kaj prodaja; prav vsakdo priznava, da imajo čudovit uspek —

MAJI OGLASJ
v "Glas Naroda"

Prav vsako

kdor kaj išče; kdor kaj ponuja; kdor kaj kupuje; kdor kaj prodaja; prav vsakdo priznava, da imajo čudovit uspek —

MAJI OGLASJ
v "Glas Naroda"

Prav vsako

kdor kaj išče; kdor kaj ponuja; kdor kaj kupuje; kdor kaj prodaja; prav vsakdo priznava, da imajo čudovit uspek —

MAJI OGLASJ
v "Glas Naroda"

Prav vsako

kdor kaj išče; kdor kaj ponuja; kdor kaj kupuje; kdor kaj prodaja; prav vsakdo priznava, da imajo čudovit uspek —

MAJI OGLASJ
v "Glas Naroda"

Prav vsako

kdor kaj išče; kdor kaj ponuja; kdor kaj kupuje; kdor kaj prodaja; prav vsakdo priznava, da imajo čudovit uspek —

MAJI OGLASJ
v "Glas Naroda"

Prav vsako

kdor kaj išče; kdor kaj ponuja; kdor kaj kupuje; kdor kaj prodaja; prav vsakdo priznava, da imajo čudovit uspek —

MAJI OGLASJ
v "Glas Naroda"

Prav vsako

kdor kaj išče; kdor kaj ponuja; kdor kaj kupuje; kdor kaj prodaja; prav vsakdo priznava, da imajo čudovit uspek —

MAJI OGLASJ
v "Glas Naroda"

Prav vsako

kdor kaj išče; kdor kaj ponuja; kdor kaj kupuje; kdor kaj prodaja; prav vsakdo priznava, da imajo čudovit uspek —

MAJI OGLASJ
v "Glas Naroda"